

Polyteekkari

Polytekaren

>> NRO 07/2005 TKY OTANIEMI

**Rehtorikandidaatit
Polyteekkarin
vaalitentissä**

**Vesa Ruusunen
pääsihteeriksi**

Satu Heikkilä
**avoimena Polyteekkarin
erikoishaastattelussa**

Kultainen Tomaatti
on vuoden kiltalehti

Elokuva-arvostelussa
huipputekninen Robots

MITÄ AUTOIHIN TANKATAAN VUONNA 2050?

>> Toimittajalta

Ö

ljyn hinta on huidellut viimeaikoina historiallisen korkealla tasolla. Väittely öljyvarojen ehtymisestä oli kuuma puheenaihe joskus öljykriisin aikoihin, mutta nykyisin keskustelun herättely asiasta tyrmätään yleensä argumentilla: "Öljyn loppumisesta on puhuttu siitä lähtien, kun ensimmäiset öljylähteet löydettiin 1800-luvulla." Tässä kohtaa on syytä tehdä pieni etymologinen tarkastelu. Öljy kuuluu energialähteisiin, joita kutsutaan uusiutumattomiksi. Ne eivät siis uusiudu, joskus ne loppuvat. Uusiutuviin taas kuuluvat sellaiset kuten aurinko- ja tuulienergia. Muistan jonkin aikaa sitten nähneeni televisiossa Shellin mainoksen, jossa juhlittiin, että: "Joskus jopa puolet energiasta voidaan saada uusiutuvista energialähteistä." Voin tässä varmuudella kertoa, että joskus kaikki energia tullaan saamaan uusiutuvista energialähteistä.

Maailma on riippuvainen öljystä kuin narkomaani huumeista. Mikään ei toimi ilman öljyä. Koko nykyinen maailmantalous perustuu öljystä saataville tuotteille ja polttoaineille. Daniel Yergin kirjoitti maailman öljypolitiikasta Pulitzer-palkinnon voittaneen kirjan ja arvioi siinä, että öljystä valmistetaan noin 500 000 erilaista tuotetta. Myös nykyinen kuljetusjärjestelmä perustuu täysin öljystä saataville polttoaineille. Tarvitsee ajatella vain Kiinasta Eurooppaan puskevaa konttilaivaa tai neljän

hengen perhettä mökille kuljettavaa farmari-Volvoa. Öljyn saatavuuden heikkeneminen tulee vaikuttamaan jokaisella talouden sektorilla ja jokaisen talouteen.

Tarkalleen ottaen öljy ei kuitenkaan tule loppumaan. Vähentessään se tulee vain hemmetin kalliiksi. Kun öljylähde löydetään, öljy tulee usein aluksi maan pinnalle omalla paineellaan. Lähteen vanhetessa tuotantokustannuksilla on kuitenkin tapana kasvaa sitä mukaa, mitä suurempi osuus lähteen öljystä on pumpattu. Energiapolitiikan suunnittelun kannalta olisi siis ensiarvoisen tärkeää tietää kuinka paljon öljyä maailmassa kyetään vielä tuottamaan ja millä hinnalla. Ongelmana on, että kuva öljyvaroista on vähintäänkin häilyvä. Epäselvyyttä hallitsemiensa öljyvarojen riittävydestä on ollut ainakin Shellillä ja BP:llä. Yleensä arvioita öljyvaroista on korjattu alaspäin.

Sekaannusta aiheuttaa myös se, että kukaan öljyä kuluttavassa länsimaailmassa ei tarkalleen tiedä kuinka paljon maailman suurimpia öljyvaroja hallitsevan Saudi-Arabian hiekan alla todellisuudessa on öljyä. Huolestuttavia ovat tiedot, joiden mukaan itäisessä Saudi-Arabiassa sijaitseva maailman ylivoimaisesti suurin öljykenttä Ghawar olisi kuivumassa. Jotain kuvaa maailman öljyntuotannon tulevasta trendistä antanee se, että öljylöytöjen huippu oli noin 30 vuotta sitten. Jatkuvasta etsinnästä huolimatta, uusia öljykenttiä on sen jälkeen löydetty aina vain vähemmän. Etsinnän kiivautta kuvanee se, että Exxon teki hiljattain koeporauksia Kaspianmerellä 7000 metrin

syvyyteen. Vertailun vuoksi kerrottaneen, että maailman syvin reikä lienee noin 11 kilometriä syvä. Lopulta yli 100 miljoonaa dollaria maksanut projekti hylättiin kannattamattomana. Löytymätöntä öljyä lienee mahdotonta tuottaa tulevaisuudessa.

Ennustetaan, että Kiina tulee kuluttamaan aina vain enemmän öljyä sitä mukaa kuin kiinalaiset vaurastuessaan ostelevat lisää autoja. Ennustetaan myös, että öljyntuotannon huippu sattuisi vuosien 2006 ja 2010 välille. Kun tuotanto laskee ja kulutuksessa on kasvupaineita, hinta tulee nousemaan jyrkästi. Tapahtuu korjausliike. Enempää ei voi kuluttaa, mitä tuottaa. Vuonna 1999 raakaöljy maksoi suunnilleen 10 dollaria tynnyriltä, nykyään hinta lähestyy 60 dollaria. Investointipankki Goldman Sachs ennusti, että öljyn hinta saattaa lopulta ylittää 100 dollaria. Saankohan vielä nelikymppisenä kaupasta espanjalaisia tomaatteja?

Santeri

Santeri Kontinen

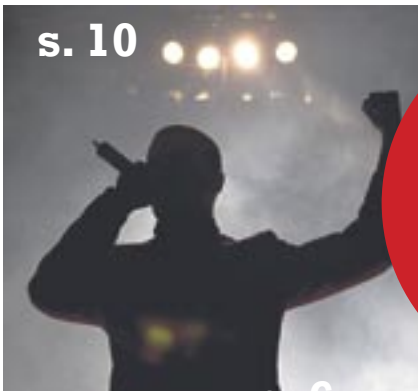
s. 6

s. 9

s. 12

s. 10

KAMPUKSELLA
KUULTUA:

Vitun fyysikot!
Ylioppilaskunta-aktiivit keskustelivat fyysikkokillan pitkään jatkuneesta sääntöuudistuksesta

Polyteekkari

13.4.2005

kohta on melkein vappu -numero

Rehtorin vaalit lähestyvät s. 4

Polyteekkari kävi linturetkellä s. 6

TKK:n eksoottisimmat vaihtokohteet s. 9

Teekkarispeksi on täällä taas s. 10

Kirjastonvalvojana toimineella Robert

Albrechtilla oli hyvin aikaa lukea tenttiin s. 12

Polyteekkari hakee työntekijöitä s. 14

KANNEN KUVA ERIKA EEROLA

POLYTEEKKARI – POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 4500 kpl

Painopaikka: I-Print, Seinäjoki

ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Erika Eerola, erika.eerola@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Eija Vierimaa, evierima@ulapland.fi

Ilmoitusmyynti

Pirunrykki Oy 02 2331 030 (kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat)

RC kustannus Oy 03 7517 888, 044 5000 440 (paikallinen mainosmyynti)

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta

Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, yhteyshenkilö Jari Laitinen, jalaitin@cc.hut.fi

Polyteekkari ilmestyy seuraavan kerran 27.4.

Aineisto toimitukseen 20.4. mennessä.

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

Polyteekkari
painetaan
UPM-Kymmenen
valmistamalle
paperille

UPM-Kymmenen

Cantina

Teekkariystävällinen opiskelijaravintola

Aukioloajat

ma-to 10.30-24.00

pe 10.30-01.00

à la carte -listalta opiskelijat -10%

Happy Hour

KESKIVIikkoisin ja perjantaisin

KLO: 15.00-18.00

ISO OLUT 3.00 euroa

ISO SIIDERI 4.30 euroa

MEILLÄ MYÖS BILJARDIPÖYTÄ JA ERILAISIA PELEJÄ!

Ia, su tilauksesta auki

www.ravintolacantina.com

Retuperän Töölönlahden palokuntatalon loppuunmyydyssä konsertissa orkesteria johti taiteellinen harhaanjohtaja Otso Jämskä.

RWBK:n sammutuskeikka teki vaikutuksen

Tunnelma Finlandia-talolla on odottava. Monet tapaavat aulatiloiissa vanhoja tuttuja ja muistelevat menneitä. Kaikilla on selvästi mukanaan hyvä mieli, joilain myös povitaskussa. Vaikka lipun hinta on korkeampi kuin M-salin keikoissa, ei hintaan sisälly taukojuomaa. Keikka on myyty loppuun hyvissä ajoin.

Keikka alkaa lupaavasti, sekä orkesteri että yleisö ovat saapuneet paikalle. Illan menu sisältää muun muassa Gigolo on Ryssinyn kappaleen Se Mirjami D, Vamoz Artin Turkkalaisen farssin sekä aina niin suosittua Retuperän koejäsenten esittämää palomiesvoimistelua. Ensimmäisen puoliajan paras kappale, eli se, jonka

PEKKA AAVIKKO

jälkeen pääsee väliajalle, oli Modern Musorgskin kappale Näyttelykuveja. Kappaleessa oli solistina **Veli Kujala**, jonka soitanta tuli hanurista.

Puoliajan jälkeen illan toisena solistina nähtiin, kuultiin ja koettiin retuperältä lähtöisin oleva **Jörgen Kakkuaapeli**, joka soitti oikotorvea eli tutummin trumpettia. Kakkuaapeli on joutunut harjoittelemaan soitantaansa Radion Sinfoniaorkesterissa.

Viimeisenä, muttei ainakaan äänenpaineeltaan vähäisimpänä vapaa-palokuntaorkesteri esitti Smutsig van Beethovenin Sinfonia 5.1 "Kohmelon", joka jäi varmasti koko yleisön mieleen. Orkesteria välillä hyppien ja kepillään voimakkaasti huitoen

johtanut **Otso Jämskä** sai houkuttua orkesterista esiin parasta, mitä se pystyi antamaan ja yleisön tärykalvot ottivat kaiken nautinnolla vastaan.

Retuperän vapaapalokuntaorkesterin Finlandia-talon konsertti on orkesterin tärkein tapahtuma. Konsertissa soitetaan vain uutta ohjelmistoa ja orkesteri oli ruvennut harjoittelemaan joka toinen vuosi järjestettävään konserttiin hyvissä ajoin, eli etukäteen. Konsertissa esitetään aina paljon omia sovituksia, jotka on sovittanut valtakunnansovittelija **Siimeon Suihkutsalo**.

RWBK:n letkuneuvosto kertoo, että ainoastaan yleisön reaktiot konsertin aikana jännittävät etukäteen.

Ota-Ossi ei juhli tänä vuonna wappua

Teekkarikylän muuten riemukasta wappua varjostaa tänä vuonna se ikävä tosiasia, että yksi Teekkarikylän ensimmäisistä asukkaista, sittemmin Teekkarikylän pitkäaikainen johtaja ja kunniateekkari **Ossi Törrönen** ei kykene tänä vuonna ottamaan osaa Kylän juhlallisuuksiin heikentyneen kuntonsa takia.

TKY:n hallituksen puheenjohtaja **Christian Elg** ja kylävastaava **Aleksi Päiväläinen** veivät Ossille ylioppilaskunnan perinteiset syntymäpäiväonnittelut hänen 2. huhtikuuta olleen 90-vuotispäivänsä kunniaksi. Tuolloin nykyisin poikansa luona Kirkkonummen Masalassa eläkepäiviä viettävä Ossi oli kuitenkin liian väsynyt ottamaan henkilökohtaisesti vastaan ylioppilaskunnan edustajia. Monesti aikaisemmin Ossia on käyty tervehtimässä koko Retuperän WBK:nkin voimin, mutta tällä kertaa tervehdykset luovutettiin Ossin pojalle.

Hän kertoi, että Ossi nukkuu suurimman osan ajasta. Hän on välillä tajuisaan ja silloin pää pelaa vielä moitteettomasti, mutta van-

MIKKO ARVINEN

huus on viemässä voiton, Aleksi Päiväläinen kertoi.

Yksi Teekkarikylän pitkäaikaisemmista nykyaktiiveista, diplomi-insinööri **Vesa Ruusunen** tapasi Ossin viimeksi tämän syntymäpäivillä kaksi vuotta sitten. Ossin edellinen

Janne Viskari tervehti Ossia hänen kunnioittaessaan Teekkarikylän 50-vuotissyntymäpäivää läsnäolollaan kolme vuotta sitten. (Kuva:TKY:n arkisto)

näyttävä Teekkarikylän vierailu ajoitui puolestaan Kylän 50-vuotisjuhlisiin 13. toukokuuta vuonna 2002. Tuolloin Vesa Ruusunen mieleen jäi erityisesti Ossin 20 vuotta aikaisemmin parhailla resepteillään valmistamien kahden littupullon noutaminen tarkkaan varjellusta ja linnanisäntien vartioimasta kätköpaikasta Teekkarikylän uumenista.

Se oli varmasti parasta kotiviiniä mitä minä olen koskaan juonut. Tuolloin Ossin muisti meinasi välillä hieman patkia, mutta silti hänellä riitti monia tarinoita kerrottavaksi **Viskarin Jannelle** ja (Teekkarikylän kunniatalonmiehele) **Martti Ahtisaarelle**, Vesa Ruusunen muistelee.

Konkalaaviin kätkeytyneä olleiden littupullojen tarinasta voi lukea tarkemmin Ossin lassyistä numero 142. Verkosakin julkaistuja Ossin lassyjä voi lukea esimerkiksi osoitteessa <http://otax.tky.hut.fi/Ossi85/>.

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta toivottaa Ossille pikaista paranemista ja iloista wappua kaikkien teekkareiden ja Kylän nykyisten ja entisten asukkaiden puolesta. 🍷

Ruusunen TKY:n pääsihteeriksi

TKY:n edustajisto valitsi **Vesa Ruusunen** 7.4. pitämässään kokouksessa TKY:n uudeksi pääsihteeriksi. Vastaehdokkaana oli viime vuonna TKY:n hallituksessa toiminut **Lauri Pakkanen**. Kisassa oli aikaisemmin mukana myös **Carl Haglund**, joka tosin päätti viime metreillä vetäytyä kisasta. Yleisesti epäiltiin, olisiko jo nykyään monessa mukana oleva Haglund selvinnyt pääsihteerin toimesta. Valinta tapahtui lopulta melko selvän numeroin. Vaalissa annettiin 44 ääntä, joista Ruususel-le annettiin 28 ääntä ja Pakkaselle 14. Tyhjiä ääniä oli kaksi kappaletta.

Vaalia ennen edustajistolla oli mahdollisuus keskustella asiasta. Mitään kovin suuria tunteita ei keskustelun aikana esitetty. Ruusunen puolesta pidettiin kaksi puhetta ja Pakkasen puolesta yksi.

Ruusunen kannattajaksi ilmoittautui ensimmäiseksi **Antti Savolainen**. Avointa kannatustaan Ruususel-le hän perusteli muun muassa sillä, että Ruusunen johtaa omalla esimerkillään ja että hän on tehokas projektityöskentelijä. Savolainen piti etuna myös Ruusunen esiintymistaitoa. Pakkasta taas kannatti puheenvuorossaan **Juhana Salmenpohja**, joka heti aluksi totesi, ettei henkilökohtaisesti tunne kumpaakaan ehdokasta, mutta molemmat vaikuttavat todella erinomaisilta. Pakkasta hän päätyi kannattamaan seurattuaan hänen toimintaansa hallituksen kylä-vastaavana vuonna 2004.

Ruusunen kertoi valinnan jälkeisenä päivänä jo kesällä 2004 todenneensa, että vaikka valmistuminen näyttikin olevan hyvin lähellä tulevaisuudessa, olisi silti mukava tehdä

SANTERI KONTINEN

vielä joitakin ylioppilaskuntahommia. Ruusunen harkitsi ensin hakevansa jotakin hallitusvirkaa, mutta päätti sitten yrittää pääsihteeriksi. Pääsihteerin työssä Ruususta kiinnosti erityisesti se, että siinä saa olla

Edustajisto valitsi Vesan TKY:n uudeksi pääsihteeriksi selvällä äänenemmistöllä.

mukana kaikessa, laajemmin kuin mitä hallituksen jäsenenä pystyisi toimimaan. Pääsihteerin virassa houkutteli toki myös se, että se on niin sanottu "oikea duuni" ja että se on kaksivuotinen.

Ruusunen odottaa pääsihteerikaudeltaan sellaisia kokemuksia, joita muuten "vasta valmistuneen

nulikan" olisi vaikea saada. Ruusunen mukaan kaudelta on luonnollisesti odotettavissa yhtälailla onnistumisia kuin pettymyksiäkin. Mitään suurempia visioita hänellä ei pääsihteerin toimen kehittämisestä vielä ole. Ruusunen on kuitenkin sitä mieltä, että TKY:n hallituksen edustajille voisi antaa lisää valtaa niin, että kaikkien asioiden ei tarvitsi pyöriä pääsihteerin kautta. Hän myös pyrkii kehittämään tiedonvälitystä TKY:n eri toimielimien välillä sekä TKY:stä jäsenistöön päin. Myös TKY:n toiminnan tarkempi kohdennus on Ruusunen mielestä tärkeää. Omissa taidoissaan Vesa näkee kehittämistä esimerkiksi taloushallinnossa, laki-asioissa sekä tehtävien delegoinnissa ja priorisoinnissa.

Ruusunen on kuitenkin varma, että hän tulee kehittämään työn edessä. Vahvuusikseen Ruusunen laskee esimerkiksi rauhallisuuden ja sen, että hän tulee hyvin toimeen ihmisten kanssa. Erityiset asiat, joissa hän tuntee olevansa erityisen vahva, ovat tietotekniikka, tiedotus ja kyläsektori.

Kuva: Erika Eerola

Kauppi vieraili Polyteekkarin toimituksessa

Euroopan parlamentin EPP-ED-konservatiiviryhmän Suomen osaston ja Polyteekkarin järjestämä keskustelutilaisuus kiinnosti maaliskuussa yli kymmentä poliittisesti aktiivista ylioppilaskunnan jäsentä. Europarlamentaarikko **Piia-Noora Kauppi** keskusteli tilaisuudessa opiskelijoiden kanssa Bolognan

prosessin vaikutuksista, ulkomailaisille opiskelijoille suunnitelluista lukukausimaksuista ja tietokoneohjelmien tekijänoikeusdirektiivistä. Kaupin mukaan tietokoneohjelmistojen lähdekoodille ei pitäisi antaa niin voimakasta patenttisuojaa, että tekijänoikeudet vaarantaisivat alan ja yhteiskunnan kehitystä.

Virallinen Totuus

TKY:n hallituksen teekkarivastaava
Jouni Saarenpää

WAPPU ON TEEKKARIN JOULU

Tämä usein kuultu lausahdus tiivistää teekkareiden suhtautumisen tähän kevään juhlaan. Itse olen jo useammankin teekkarivapun viettänyt ja asiaankuuluvalla ”vakavuudella” juhlaan suhtautunut. Usein on tullut mietittyä, että miksi juuri wapusta on muotoutunut teekkareille se vuoden kohokohta.

Vappuhan itsessään on vanha juhla, jota on vietetty jo 700-luvulla pyhimykseksi julistetun nunna Walborgan muistopäivänä. Suomessa vappu on ollut erityisesti maatalouden merkkipäivä, jolloin muun muassa monin paikoin lehmät laskettiin laitumille ja varmisteltiin hyvää karjaonnea.

Ylioppilaille kevät ja kesän tuleminen on antanut aiheen juhlaan. Jo 1800-luvulta alkaen ylioppilailla on ollut tapana juhlia kevättä. Alun perin juhlinta sijoittui Flooran (eli Kukan) päivään, 13. toukokuuta, mutta vähitellen sekin siirtyi toukokuun alkuun. Teollistumisen myötä vapusta tuli myös työläisten juhla. Kun 1900-luvun alussa työväenkulkueiden ajankohdaksi vakiintui kansainvälisen käytännön mukaan 1. toukokuuta, tuli vapusta koko Suomen kansan yhteinen juhlapäivä.

Miksi sitten juuri teekkarit ja vappu? Soitin pikapuhelun historian-

tutkija **Panu Nykäselle**, ja nopean wappuhistorian kertauksen jälkeen päädyimme siihen tulokseen, että teekkareiden suhde wappuun on useampien sattumien summa. Päälimmäisenä on kuitenkin havaittavissa ylioppilaiden ja työväen eli teollisuuden juhlien päällekkäisyys. Teekkarithan ovat aina olleet kytköksissä teollisuuteen ja ylioppilasstatuksen he saivat 1900-luvun alussa. Onnekas sattumako siis? Vielä kun tähän soppaan lisätään teekkareiden näyttämisen ja kuuluminen halu sekä suhteellisen railakkaat tavat juhlia (kuitenkin ollen herrashenkilöitä), oli soppa valmis.

Olen yhdistänyt vapun teekkareihin niin kauan kuin jaksan muistaa, vaikka lähipiirissäni ei kotipuolessa ollut yhtään teekkaria. Ilmeisesti siis teekkarivapusta on onnistuttu tahallaan tai tahattomasti luomaan sellainen brändi, että se jaksaa kantaa myös tuonne periferiaan (Kehä III:n ulkopuolelle asti).

Miksi kaikki tämä pohdinta? Lähinnä siksi, että jotenkin tuntuu tärkeältä yrittää perustella muille ihmisille, miksi vappu on minulle ja monille kaltaisilleni se vuoden kohokohta. Ei nimittäin ole sen tunteen voittanutta, kun auringon lämpimien säteiden alla Ullanlinnamäellä saa nauttia kuohuviinistä, pikku purtavasta ja hyvien ystävien seurasta. Hymyillään kun tavataan! Viimeistään Ulliksella.

Polyteekkari testasi rehtorikandidaattien huumorintajua

Pari viikkoa sitten vaikutti siltä, että TKK NYT -verkkosivuilla käytävä rehtorikandidaattien vaalikeskustelu ei ollut millään ottaakseen tuulta alleen. Polyteekkari päätti auttaa asiaa, joten lähetimme kandidaateille sekä vakavampia, että hieman rennompia kysymyksiä. Rehtorikandidaattien tarkemmat kommentit ja vararehtorin virkaa hakevien professori **Kalevi Ekmanin** ja professori **Outi Krausen** vastaukset löytyvät osoitteesta www.tkk.fi/nyt/keskustelua. Rehtorin vaali pidetään keskiviikkona 20.4. Vaalissa valitaan rehtori ja kaksi vara-rehtoria, kaikki viiden vuoden toimikaudeksi. **Olavi Nevanlinna** hakee sekä rehtoriksi, että vararehtoriksi. Rehtorin valinnan suorittaa 230-henkinen vaalikollegio, johon kuuluu esimerkiksi 112 professorikunnan ja 43 opiskelijoiden edustajaa. Kaikille avoin vaalipaneeli järjestetään keskiviikkona 13.4. klo 12.00 E-salissa.

MIKKO ARVINEN

Matti Pursula, lempivaate rento oloasu, ei lemmikkieläimiä

1. Opiskelijoiden stressi ja työuupumus eivät johdu yksinomaan opiskelusta, vaan niihin vaikuttavat myös monet muut tekijät, kuten toimeentulohuolet, työssäkäynti ja muut esimerkiksi aikuistumiseen liittyvät paineet. Kokopäiväopiskelijoiden opiskelutahdissa ei ole kiristämistarvetta.
2. Rentoutta, viihtyisyyttä ja suvaitsevaisuutta voi edistää pitämällä jatkuvasti esillä ja noudattamalla omassa toiminnassaan TKK:n ihanteita, joihin kuuluvat mm. vapauden, luovuuden, yksilöllisyyden ja kulttuurien erityispiirteiden kunnioittaminen. Oman työn arvostuksen ohella on annettava arvo myös muiden työlle ja saavutuksille ja sallittava asiallinen keskustelu myös kiistanalaisista kysymyksistä. Tärkeä osa kampuskulttuurissa on myös kampusympäristön kehittämisellä yhä toimivammaksi ja viihtyisämmäksi.
3. En tunne lempinimen historiaa, mutta huumorintajuni kyllä kestää sen, ja vuoden takainen paavilliseksi viritelty valokuva Polyteekkari-lehdessä oli itse asiassa hauska. En kuitenkaan koe itseäni kovin paavilliseksi, en kuvittele olevani erehtymätön edes virka-asioissa enkä katso myöskään olevani ahdasmielinen tai suvaitsematon, vaikkakin kyllä täysin raitis.

Olavi Nevanlinna, lempivaate puuvillaa, lemmikkieläin Roope-koira

1. Nykysystemissä opiskelutahhti on itse valittavissa. Jos opiskelu kestää ja kestää, niin kai siinä vähän jokainen stressaantuu... Tutkintorakennetta on uudistettu opintojen selkeämmäksi portaistamiseksi, ja odotan moduulien huolellisen suunnittelun ja toteutuksen helpottavan olennaisesti portaikossa kiipeämistä. Porukassa on helpoin kiivetä.
2. Kampustyöryhmä on tällainen pyrkimys. Se elää ja sen kautta voi koko yhteisöä elävöittää. Pyrkimys on vakava ja pysyväisoloinen. (Suvaitsevuudellani on silläkin rajansa. Avoimen rasistinen teekkarihymni ei kuulu tähän aikaan eikä sitä TKK:n tilaisuuksissa esitetä. TKY:tä olen asiasta muistuttanut noin kerran vuodessa.)
3. Neppis on jotenkin kevyt. Saisiko siitä edes ratsastajanpatsasta. Oppikoulussa minua kutsuttiin Nevskiksi. No, nettiin katsomaan mitä kansan valitsemasta kaukokatseisesta ja oikeamielisestä kaupunkivaltion johtajasta sanottiin...

Kari Heiskanen, lempivaate samettifarkut, ei lemmikkieläimiä

1. En usko, että stressin ja työuupumuksen ainoa syy on opiskelutahdin kireys. Korkeakoululle on tärkeää kehittää opetustaan ja tuutorointiaan siten, että opintojen motivoivuus paranee. Opetuksen kuormittavuudet on toki tarkastettava huolellisesti kurseittain ja kurseista poistettava liiat päällekkäisyydet.
2. Olemalla itse esimerkkinä. Vaikka arvoisa lehtenne minua ”majuriksi” puhuttelee, niin olen meidän osastolla saanut jotain tässä suhteessa aikaan. Viihdyn opiskelijoiden parissa.
3. Kiitos vaan lempinimestä. Kyllä se varmaan siten kuvastaa, että päätöksen teon jälkeen kestan seistä päätöksen takana, mutta ehkä se tuo mieleen vanhanaikaisen tavan päästä siihen päätökseen. En todellakaan ole mikään ”taakse poistu” -tyyppi. ■

Missä olet, *Clint Eastwood*?

Missä olet, Jukka Tulkki? Toisin sanoen: missä ovat rehtorinvaalien ulkopuoliset ja rohkeat TKK:n sisältä tulevat hakijat? Jaossa on Suomen arvostetuimman teknillisen opinahjon rehtorin viitti ja kiinnostuneita on vaivaiset kolme kappaletta. Ilkeästi voisi ajatella, että yksi ilmoittautui kisaan jo kaksi vuotta sitten; yksi saisi hakemattomuudella kunnianhimmottoman leiman ja yhdeltä hajoitettiin osasto alta, hänellä lienee sitä paitsi halutessaan pakopaikka teollisuudessa. Uskon kuitenkin, että kaikkia ajaa aito kiinnostus päästä toteuttamaan ajatuksiaan yliopistomme johtoon. Toinen vararehtori, **Mauri Airila**, on teekkarilakin nos-ton arvoinen ilmoitettuaan jatkamattomuusaikeistaan ajoissa.

Teknokraatti on realisti. Hän ei halua laittaa itseään likoon, jos menestymisen ei ole todennäköistä. Valtiollisella tasolla esimerkiksi presidentinvaaleja käytetään kuitenkin myös keskustelun herättämiseen. Ei **Timo Soini** saa Mäntyniemen avaimia ensi keväänä, mutta sitä ennen hän saa unioninvastaisuuttaan esille valtakunnanmediassa. Vuoden 2003 rehtorinvaaleissa ehdokkaita oli runsaammin; kaikilla oma agendansa parantaa Teknillisen korkeakoulun oloja. Jostain syystä nyt keskustelua ei haluta herättää, vaikka sille olisi turvallinen tilaisuus. Onhan kuitenkin todennäköistä, että yhden asian ehdokas ei voi kuvitella aidosti haastavansa istuvaa rehtoria.

Kahdessa vuodessa ei ole luotu sellaista isovelijärjestelmää, joka herättäisi pelkoa ja kauhua vakavasti ajattelevissa piireissä siten, ettei kellään olisi rohkeutta lähteä ehdolle. Tiedän, että TKK:n asioita voisi monessa suhteessa parantaa. Nyt

oli tilaisuutenne saada ajatuksianne julki ja arvostusta omissa piireissänne, osastojen johtajat ja yritysmaailman edustajat. Ette käyttäneet sitä. Useampi teistä on silti valmis arvostelemaan rahanjakoa ja tutkimuksessa tehtäviä, euron sanelemia kompromisseja.

Vararehtoreiksikaan ei ole tunkua. Opiskelijoiden näkökulmasta etenkin opintoasioista vastaavan vararehtorin viran hoitajalla on merkitystä. Hänen sanallaan tulee olemaan paljon painoa tutkintorakennemuutoksen tuomien muutosten käytännön toteutuksessa.

Äänestäjän näkökulmasta toivon tasaista kamppailua ja ehdokkailta rohkeutta seisoa oman mielipiteensä takana sekä tuoda se julki jo vaalikamppailussa. Rohkeutta ja rohkeita ratkaisuja tullaan tarvitsemaan tulevina vuosina niin ajoittain erimielisessä tiedeyhteisössämme kuin kansallisesti ja kansainvälisestikin.

Matti Kuronen

Kirjoittaja on TKK:n opiskelija

Kultainen Tomaatti

nousi toistamiseen

Vuoden kiltalehti -kisan voittoon

”Kiltalehti tuo esille ja tallentaa jälkipolville pienen näytteen opiskelijoiden hurjasti kuplivasta ja alati muuttuvasta ajatusmaailmasta. Se toimii myös painekattilan varoventtiilin tavoin antaen mahdollisuuden nimettömiin purkauksiin. Se elää ja ottaa joka kerta ilmestyessään uuden muodon.”

Näillä sanoilla alkaa Arkki-lehden **Jan Wolskin** kirjoittama pääkirjoitus, emmekä me osanneet sanoa asiaa tämän paremmin. Jo kiltalehtikasan näkeminen riitti saamaan Vuoden kiltalehti 2004 -kilpailun tuomariston hyvälle tuulelle. Oraniemessä kaikilta killoilta löytyy oman näköisensä ja kiitettävän persoonallinen lehensä, joiden parhaimmillaan vuosikymmeniä jatkunutta suosiota edes internetin kaltaiset hassut uutuudet eivät ole pystyneet uhmaamaan.

Polyteekkarin Vuoden kiltalehtikilpailu järjestettiin nyt kolmannen kerran, tällä kertaa yhdessä TKY:n viestinnän kanssa. Historian ensimmäinen voitto meni AS:n Kultaiselle Tomaatille ja viime vuonna parhaaksi valittiin tutalaisten Proleko?-lehti. Ilmeisesti prodekolaisille jäi viime vuoden voitosta hyvän olon tunne päälle, sillä tänä vuonna he eivät saaneet vuoden ensimmäisräkään lehteä valmiiksi maaliskuun loppuun mennessä.

Tänä vuonna päätettiin siis ar-

MIKKO ARVINEN

vostella paitsi viime vuoden paras, niin myös tämän vuoden ensimmäinen lehti. Monissa lehdissä toimituskunta vaihtui vuoden vaihteessa, eikä tiedotustoimikunta halua tietenkään kannustaa vain yhden hienon lehden tekemiseen vuodessa.

Kilpailun tuomaristoon kuuluvat Polyteekkarin ulkoasuvastaava **Marika Eerola**, TKY:n tiedottaja **Juha Stjärnsted**, PLOP Designin johtava, nuorisomediioihin erikoistunut graafikko **Kalle Kemppainen** ja Polyteekkarin vastaava toimittaja **Mikko Arvinen**. Lehdet arvioitiin perinteisellä musta tuntuu -metodilla, joten tuomariston jäsenet haluavat painottaa, että tuloksiin ei kannata suhtautua liian vakavasti.

Ja voittajat ovat...

Loppuarvostelussa Automaatio- ja systeemitekniikan killan Kultainen Tomaatti nousi lähes ylivoimaiseksi voittajaksi. Arviointipöytäkirjassa lehden juttuja keuhuttiin hyväksi, tai paikoitellen jopa nerokkaiksi. Lehden taittoa pidettiin keskimääräistä parempana, ja myös erilaisten kännikuvien katsottiin sopivan hyvin kiltalehteen. Yleisesti Kultaisesta Tomaatista jäi lehden tekoon aidosti ja kiinnostuneesti paneutunut vaikutelma. Palkintojenjakotilaisuudessa tomaatin päätoimittaja

Juho Pentikäinen halusikin kiittää kaikkia lehden tekoon osallistuneita.

– Kirjoittajia ja ideoita löytyi hyvin, että kyllä se siitä helpottuu, Juho Pentikäinen sanoi.

Ensimmäiseksi perintöprinsessaksi äänestettiin puunjalostajien Juopuu. Tuomaristoon teki vaikutuksen varsinkin lehden rehellinen kiltalehtimäisyys. Lehteä pidettiin hauskana ja hyvällä tavalla mauttomana: ”Olipas tylsät vuosijuhlat, en edes saanut...”

Geometres sijoittui pronssille hienon ja laajan kokonaisuutensa ansiosta. Lehti sai kiitosta varsinkin hyvin kirjoitetuista reportaaseistaan, joissa oli uskallettu ottaa rohkeasti erilaisia näkökulmia. Siinä

TKY:n tiedottaja Juha Stjärnstedt ja hallituksen viestintävastaava Eero Holmila luovuttivat Vuoden kiltalehti -kiertopalkinnon päätoimittaja Juho Pentikäiselle JMT3:n kattosauvalla 5. huhtikuuta.

missä useimmat muut lehdet esittelivät kiltojensa virallisia toimijoita perinteistään tylsemällä tavalla, päätti Geometres lähteä koeajamaan killan uuden puheenjohtajan vanhan Mazdan: ”Missä ovat wunderbaumit ja karvanopat?”

Kiltalehtikisan pisteet

Kilpailun neljä tuomaria saivat jokainen antaa parhaalle lehdellä 3 pistettä, toiselle 2 ja kolmannelle yhden pisteen.

Kultainen Tomaatti	8	(paras on paras)
Juopuu	4	(rebellisesti aito kiltalehti)
Geometres	3	(tuhti lukupaketti)
Tislekki	2	(paras kansi, hauska)
Arkki	2	(rullattu metriselle paperille)
Sössö	2	(hyvä ja selkeä kokonaisuus)
Ruutiset	2	(asiallinen, ei mitään digiä)
Alkorytmi	1	(loistavaa kitaläppää)

Kiltalehdistä poimittua ”

”Olisiko sillä merkitystä jos TKK:lla ei olisi lainkaan tyttöjä. Eihän niitä ole nytkään kuin riesaksi kaikkiin harkkaryhmiin.”

”En minä koskaan viinaa juo. Paitsi jos sitä saa ilmaiseksi tai halvalla, tai se on hyvää tai on jano.”

”Kuninkaallisen askarteluosaston sijainti Suomen virallisessa nukkumalähiössä ärsyttää monia. Nyt kun taiteellisen luovuuden ikoni Kaapelitehdas jää taakse, ärsyttää vieläkin enemmän.”

”Ristikon ratkaisu esitetään transformoidussa muodossa.”

Gallup

ERIKA EEROLA

1. Luetko kiltalehtiä?
2. Kannattaako kiltalehtiä mielestäsi tehdä?
3. Minkälaisia juttuja haluaisit lukea kiltalehdestä?

Mikko, 3. vuosikurssi, sähköfysiikka
1. Kyllä luen, sähkön Sössöä ja satunnaisesti myös muita lehtiä kun niitä tulee vastaan. Automaatio- ja systeemitekniikan kiltalehti Kultainen tomaatti on hyvä, koska se on kirjoitettu tunteella, ei niinkään taidolla.
2. Kyllä tietenkin kannattaa. Lehdessä saa killan jäsenistölle kuvattua killan toimintaa, ja lehti on yleensäkin hauskaa vessalukemista. Lehti toimii killan jäsenille yhdistävänä tekijänä.
3. Huumori on tietenkin A ja O, joten kaikissa jutuissa olisi hyvä olla jonkinlaista huumoria. Asiallisia juttuja on hyvä olla myös jossakin määrin, mutta asiallisuus tulee vasta toisella sijalla.

Elina, 1. vuosikurssi, teknillinen fysiikka
1. Luen oman killan lehteä Kvanttia. Kvantista voi lukea killan uusimmat kuulumiset ja siinä on hauskoja vitsejä. Muita kiltalehtiä en ole oikeastaan luenut, koska niitä ei ole osunut käteen. En ole jaksanut ruveta niitä metsästä-määnkään.
2. Totta kai kannattaa. Kiltalehti on hyvä väline, sillä sen avulla saa informaatiota niillekin, jotka eivät käy missään kokouksissa. Kyllähän lehti on yhdenlainen tunnus omalta killalta.
3. Lehdissä voisi olla juttuja, jotka koskettavat kaikkia kiltalaisia, esimerkiksi killan uutisia ja opiskeluun liittyviä asioita ja tietysti kaikkea teekkarihenkistä.

Jussi, 2. vuosikurssi, tietoliikennetekniikka
1. En lue kiltalehtiä, aiheet eivät koske. En edes tiedä missä niitä on.
2. Joo varmasti kannattaa, kyllä niissä varmaan asiaa löytyy niille, jotka haluavat niitä lukea. Ja tekijöillä voi olla myös hauskaa.
3. Kiperä kysymys. Kai ajankohtaisia aiheita eli mitä tapahtumia on. Sarjakuvat ovat myös aina ihan mukavia lukea. Jos joku keksii myös hyvän otsikon jostain, niin juttua voi aina mielenkiinnosta alkaa lukea.

Ville, 2. vuosikurssi, sähkö
1. Luen Sössöä jonkun verran, koska sitä nyt näyttää käytävillä olevan, se on helposti saatavilla. En lue oikeastaan muita kiltalehtiä, koska ei ole tullut törmättyä muihin kiltalehtiin.
2. Joo, niissä on kiltalaisille ajankohtaisia asioita. Lehti on varmaan myös tekijöille hyvää harjoitusta journalismista, teekkarit pääsevät leikkimään välillä jonkin muunkin kuin sähkönsä kanssa.
3. Jaa, ehkä sähköläisiä koskevia asioita. Ei mulla ole mitään ihmeellisiä toiveita, mutta huumoria ei ole ikinä liikaa, että sitä saa kyllä viljellä.

Lintuharrastajien kevät on tullut

Kevätilmojen lämmetessä Laajalahdella riittää päivä päivältä enemmän säpinää ja nähtävää. Yksilömäärissä laskettuna lintujen päämuutto käynnistyy lähempänä toukokuuta, mutta juuri näihin aikoihin talvehtimasta saapuvien lintujen lajikirjo alkaa olla värikkäimmillään.

Nyt Laajalahdella odotetaan varsinkin kahlaajalintujen saapumista. Vanhankaupunginlahden ohella Laajalahti on muuttolinnuille pääkaupunkiseudun tärkein levähdysalue.

Lauri "Leevi" Rahikainen ja **Jesse Hätönen** ovat aktiivisia lintuharrastajia Otaniemessä. Viime viikolla Maarin lintutornille, kivenheiton päähän Tuas-talolta tehdyllä havainnointiretkellä pojille kevään ensimmäisiä havaintoja olivat räkättirastas, haapana, kuovi, selkälokki, pajusirkku ja niittykirvinen.

Lauri "Leevi" Rahikainen on aktiivinen lintuharrastaja.

MIKKO ARVINEN

Lisäksi näkyi kottaraisia, kiuruja, naurulokkeja, taveja ja metsäviklo. Myös kyhmyjoutsenia lahdella oli useampi, mutta ei kuitenkaan vielä laulujoutsenia. Suurimpien laulujoutsenparvien saapuminen saattaa kuulua lähiaikoina TKK:n Laajalahden puoleisiin luentosaleihinkin, sillä toisin kuin mykistä kyhmyjoutsenista, lähtee laulujoutsenista soidinmenojen lähestyessä todella ääntä. Retken ehdoton kohokohta oli kuitenkin kaukana taivaanrannassa lennelleen, päiväpetolintuihin kuuluvan harvinaisen piekanan näkeminen.

Juuri kun lintulahden rauha vaikutti keväturingossa lähes rikkoutumattomalta, lensi helikopteri matalalla lahden yli ja säikäytti suurimman osan linnuista korkealle lentoon. Kaupunki muistutti olemassaolostaan, mutta samalla huomasi hyvin Laajalahden lintujen

todellisuudessa valtavan määrän. Vaikka lahden ruovikko niitettiin viime syksynä, onnistuivat linnut maastoutumaan hyvin matalien heinien sekaan. Niittämisen ansiosta luonnonsuojelualueelle avautuu lintutorneista kuitenkin lähes estottomat näkymät lintujen tarkkailuun. Ensi kesänä Laajalahdelle tuodaan taas lemmiä laiduntamaan, joten rantaniityt pysyvät kunnossa luonnollisella tavalla.

Muuttolinnut saapuvat kirjaimellisesti etelätuulten mukana, joten suurimpia parvia kannattaa lähteä vastaan varsinkin lämpimien öiden jälkeen. Arktististen lintujen massamuuton, arktikan, myötä saapuvia suurimpia muuttolintuparvia odotavien kannattaa suunnata Suomenlahden niemien eteläkärkiin, mistä saapuvat lintuparvet erottaa kaukaa mereltä. Leevi suosittelee tähän varsinkin Lauttasaaren eteläkärkeä, mihin pääsee Otaniemestä kätevästi bussilla. Suurin osa aktiivisimmista lintuharrastajista suuntaa Porkkalaan tai itään Virolahdelle, mutta myös Lauttasaaresta avautuu komea näkymä merelle.

Otaniemen ja Laajalahden lintutilannetta seurataan esimerkiksi Otaxin puhe.linnut.laajalahti -uutisryhmässä. Ryhmässä voi osallistua myös Leevin lanseeraamaan "kuka näkee Otaniemen ensimmäisen västäräkin" -haasteeseen. Lehden ilmestyessä västäräkkejä on saatettu jo hyvin nähdäkin, mutta tämän jälkeen voikin kisata ensimmäisestä pääskyshavainnosta. 📸

Laajalahdella suurin osa muuttomatallaan levähtävistä linnuista on joko avovedessä kaukana lahden keskellä, tai ruovikon sekaan piiloutuneena. Paljaalla silmällä lajeja on käytännössä mahdoton erottaa.

SOL Palvelut Oy toimii Loviisan voimalaitoksessa jo viidettä vuotta. Vastuullemme kuuluvat laitoksen tilojen sekä laitteiden pesut, puhdistukset ja kalustosalujen siivous. Lisäksi toimimme pesukassa, jätteidenkäsittelyssä, dekoratiivisissa ja suojauspalveluissa.

Haemme kesän huoltoseisokkiin reippaita

TYÖNTEKIJÖITÄ

Työ on 3-vuorotyötä voimalaitoksella. Työ sopii erityisen hyvin tekniikan opiskelijoille. Tarvitsemme sinua 26.7. alkaen aina syyskuun 2. viikolle asti.

Toivomme sinulta täysi-ikäisyyttä, yhteistyötaitoja sekä joustavuutta. Työnantaja järjestää tarvittaessa majoituksen.

Soita ja kysy lisää!

Palveluesimies Tuija Niemeläinen p. 010 4555 316, tuija.niemelainen@sol.fi tai työhönotto 0424 576 300. Työpaikan osoite: SOL Palvelut Oy, Loviisan voimalaitos PL 23, 07901 Loviisa. www.sol.fi

OPISKELIJOIDEN YHTEISVASTUU-TAPAHTUMA

Otaniemessä ja Tapiolassa 19.4.2005

Lipaskeräystä ja lounaskonsertteja TKK:n ruokaloissa Tapiolassa lavalla klo 11 alkaen mm. Polyteekkareiden kuoron kvartetti
Lähde kerääjäksi, lippaan ja ohjeet saat Tapiolan tapahtumapaikalta!

AHTOPAINE
Täffällä 20.4.2005
klo 19.30

Hyväntekeväisyyskonsertti
Vapaaehtoinen maksu
Yhteisvastuu-keräyksen hyväksi

VAPAA PÄÄSY

Nuhteettomat ja reippaat
nuoret miehet ja naiset!

Etsimme kesätyöntekijöitä turvallisuusosalalle

Arvostamme: Ahkeruutta, luotettavuutta ja vastuuntuntoisuutta. Eduksi lasketaan: Vartijakortti ja aiempi kokemus. Järjestämme tarvittaessa koulutuksen tehtäviin valituille. Yhteydenotot mieluiten sähköpostitse: kai.raunio@turvatiimi.fi

Suomen Turvatiimi Oy
Työhönotto
Karjalankatu 2
00520 Helsinki

TURVATIIMI

Sissos

VOUKRAVARUSTEPAKETTI:

- PUOLIAUTOMAATTIASEET
- V-FORCE MASKIT
- MAASTOHAALARIT
- PELIEN OHJAUS (OHJ. BILLO)

Alan johtava erikoisliike avasi uuden paintball-tavaratalon Helsingin Myllypuroareenalle

Myllypurontie 1, 00920 HKI. VARAUKSET p.09-85590093 fax.09-85590093
www.sissos.fi

Mallikoulu-ohjelmaan osallistunut teekkari Satu Heikkilä:

”Olen paljon *eläväisempi persoona* kuin mitä televisiossa näkyi”

>> Mallikoulu-ohjelmassa kymmenen 16–22-vuotiasta tyttöä kilpailee huipputason mallisopimuksesta. Mukana kisaamassa oli myös TKK:lla opiskeleva Satu Heikkilä.

”Se oli aika ex tempore -päättös”, Satu muistelee yli puolen vuoden takaista ratkaisuaan. ”Päätin käyrännössä edellisenä iltana ennen Helsingin alkukarsintoja, että lähdetään nyt sitten kokeilemaan.” Kokeilu kannatti. Satu, 22, pääsi alkukarsinnoista jatkoon ja huomasi pian olevansa mukana tosi-tv-ohjelmassa.

Satu ei kuitenkaan myönnä haaveilleensa mallin urasta kovinkaan vakavasti ennen Mallikoulua. Sitä vastoin diplomi-insinööriksi Satu on tiennyt haluavansa jo pitkän aikaa. Kipinän teekkariudelle antoi kymmenen vuotta vanhempi teekkariveli, joka innosti Satua hakemaan TKK:lle. Satu opiskeleekin nyt kolmatta vuotta tietoliikennetekniikkaa. Koulun ohella Satu työskentelee myös TeliaSoneralla projektipäällikköharjoittelijana.

Vaikka Mallikoulu-ohjelman kuvaukset alkoivat jo viime kesänä ja voittajakolmikko on jo selvillä, ohjelman ensimmäinen osa näytettiin televisiossa vasta helmikuun lopussa. Tällä hetkellä tv-ohjelmasta on karsiutunut jo useampi tyttö. ”Tuntuu hassulta katsoa ohjelmaa nyt,” Satu toteaa ja kertoo muuttuneensa jonkin verran puolen vuoden aikana. ”Mulla oli silloin aika rankkaa yksityiselämässä.”

Satu nauraa ja toteaa, että hänet esitettiin ohjelmassa aika tylsänä

ERIKA EEROLA

ihmisenä. ”Olen paljon eläväisempi persoona. Toisaalta suhtauduin ohjelmaan vähän varauksella, koska en tiennyt, tuleeko siitä Miljonääri-Jussi -tyyppinen.”

Kuten monet muutkin tosi-tv-ohjelmat, myös Mallikoulu syntyy editointipöydällä, jolloin mehu-kaimmat palat pääsevät mukaan ja tylsemät kohdat jäävät pois. ”Fakta on se, että 90 % mitä siellä tapahtui jää näytämättä”, Satu muistuttaa.

Tarkkailun alaisena

Ohjelmassa tytöt pääsevät kokemaan mallin työn arkea ja juhlaa. Kamerat seurasiivatkin finalisteja 24 tuntia vuorokaudessa. Vain vessaan, saunaan ja suihkuun tytöt pääsivät ilman ylimääräisiä silmiä. ”Kamerat tuntuivat aluksi aika oudoilta, mutta parissa päivässä niihin tottui. Jossain vaiheessa huomasin, että oho, menin sitten alkkareissa huoneen poikki enkä edes tajunnut, että kamera seuraa koko ajan”, Satu nauraa.

Ohjelmasta Satu muistaa erityisesti bikinikuvaukset. ”Oli muutama plusaste. Mentiin Lauttasaareen kalliolle, viima oli kylmä ja piti mennä bikineissä poseeraamaan.” Glamour onkin työstä toisinaan hyvin kaukana. Sadun mukaan hyvä malli onkin muuntautumiskykyinen ja vahva persoona. Lisäksi

tarvitaan hyvää vartaloa ja kasvoja. Suomalaisista malleista Satu nimittää suosikikseen Saimi Nousiainen, vahvan asenteen ja persoonan vuoksi.

Satu tippui kisasta kolmantena. ”Olin vähän, että oho, tipuin-ko mä jo. No, kiva päästä kotiin-kin.” Puolen vuoden jälkeen Satua harmittaa enemmän kuin silloin. ”Kun on tosiaan puoli vuotta mennyt ja varmuutta on tullut lisää, niin välillä miettii, että miksi en vaan heittäytynyt tohonkin mukaan enemmän?”

Mallikoulun opetuksia

Tosi-tv-ohjelmien suosio tuntuu vain jatkuvan. Sadun mukaan suosion salaisuus on siinä, että tavallisten ihmisten murheet ja kokemukset kiinnostavat katsojia, koska ne eivät ole näyteltäviä. Hyvä tosi-tv-ohjelma on Sadun mielestä sellainen, jossa on jotakin ”itua”. Ohjelman tarkoitus ei ole ainoastaan tehdä viihdettä, vaan taustalla on muutakin. Esimerkiksi Suuri seikkailu on Sadun mieleen, koska ohjelmassa on selkeä päämäärä.

Satu toteaa, että mukanaolo tosi-tv-ohjelmassa oli hyödyllistä, koska itsevarmuus ja esiintymisvarmuus kasvoivat. ”Saatiin paljon myös kaikkia sponsorilahjoja”, Satu nauruskelee. Satu haluaisi myös tulevaisuudessa tehdä lisää mallintöitä. Sitä ennen on kuitenkin odotettava Mallikoulu-ohjelman loppua, sillä vasta sen jälkeen Satu saa ottaa vastaan työtarjouksia. ”Mallin työ on

niin erilaista, tuo vähän jännitystä elämään!”

Satu ei ole ohjelman myötä saanut kovinkaan paljon palautetta. ”Joku on tosin ihmetellyt teekkari-malli -yhdistelmää.” Näiden kahden välillä Satu ei kuitenkaan näe ristiriitaa. ”Loppujen lopuksi nyky-päivänä diplomi-insinöörikin tar-

vitsevat esiintymistaitoja työelämässä. Jollakin kummallisella tavalla nämä molemmat tukevat toisiaan!”

Ja lopuksi vielä klassinen kysymys: uskallatko mennä kauppaan ilman meikkiä? ”Uskallan. Kouluun-kaan en paljoa meikkaa. Perusripsari, vähän rajuuskynää, hiukset vaan ponnarille ja silmälasit päähän!”

Kansainvälisille kesäkurseille ehtii vielä ilmoittautua

Eurooppalainen tekkarijärjestö BEST järjestää tänäkin vuonna lukuisia erittäin mielenkiintoiselta kuulostavia kesäkursseja ympäri Eurooppaa. Ensi kesänä järjestetään yhteensä yli 40 kurssia noin 15 eri maassa: nanoteknologia Belgiassa, geofysiikkaa Kreikan saaristossa, uusiutuvia energianlähteitä Puolassa, Norjassa ja Espanjassa, arkkitehtuuria Itävallassa, tietokonepelien suunnittelua Hollannissa, robotiikkaa, mekatroniikkaa, biotieteitä... Kurssilistalta tuntuu löytyvän mielenkiintoisia kursseja lähes joka makuun. Esimerkiksi Polyteekkarin valinta olisi epäilemättä Belgiassa Louvain la Neuveissa heinäkuun lopulla järjestettävä kurssi ”Belgian Beer secrets (theory and practice)”.

Monet kurseista järjestetään elokuun lopulla tai syyskuun alussa, joten kesätöiden jälkeenkin ehtii vielä lähteä kansainvälistymään. Suurin osa BESTin paikallisryhmien järjestämistä kursseista on viikon tai parin mittaisia. Tyypillisesti kursseilla on akateeminen aihe ja opetuksesta vastaa usein paikallinen yliopisto. Erityisen tunnettuja kurssit ovat kuitenkin monipuolisesta vapaa-ajan ohjelmastaan ja eri maista tulevien osallistujien ja järjestäjien tiiviistä yhteishengestä. Hintaa akateemisilla kursseilla on maksimissaan 50 euroa, ja se sisältää ruuan, majoituksen, opetuksen sekä vapaa-ajan ohjelman. Kurssille osallistuvan täytyy itse maksaa ainoastaan matkat.

BESTin pääasiallisina tehtävinä on edistää opiskelijoiden kanssakäymistä, toimia opiskelijoiden äänitorvena ja auttaa opiskelijoita työelämään. Toimintaa pyörittävät vapaaehtoisvoimin teknillisten alojen opiskelijat yli kuudestakymmenestä Euroopan teknillisestä yliopistosta, mukaan lukien TKK. BESTin TKK:n alaisuudessa toimiva paikallisryhmä on aktiivinen ja kuka tahansa TKK:lla opiskeleva voi liittyä mukaan. BEST:n virallinen kieli on englanti.

Hakuaika kursseille päättyy 25.4. Tarkempi kurssilista löytyy osoitteesta http://www.best.eu.org/courses_list.jsp Lisätietoja: <http://www.tky.hut.fi/~best>

Tieliikelaitos - Infra-alan suunnannäyttäjä

Valtakunnallinen puhelinnumeromme 020 444 11
www.tieliikelaitos.fi
www.liikkujat.com
 etunimi.sukunimi@tieliikelaitos.fi

Tieliikelaitos

Iskeekö kulttuurishokki ulkomailla?

>> Polyteekkari kysyi vaihdossa olleilta teekkareilta, mikä vaihtomaassa tuntui erilaiselta Suomeen verrattuna.

Islanti, Reykjavik, lukuvuosi 2003-2004, Antti Leinonen

Islantilainen mökkeilykulttuuri ihmetyttää minua. Suomalainen menee mökille saunomaan, uimaan ja hakkaamaan halkoja, joku kuoputtaa multaa puutarhassaan. En millään ymmärrä, mitä islantilainen tekee keskellä laavakenttää olevassa 20 neliön mökissään. Ehkä juo olutta, sehän on ollut laillista jo vuodesta 1989... Joskus mökkikylän lähellä saattaa olla järvi tai joki, mutta mökkejä ei vahingossakaan rakenneta niiden rantaan. Jollakin saattaa olla myös metsää ympärillään, tosin suomalaisen näkökulmasta yhden prosentin Islannin pinta-alasta peittävät metsät ovat lähinnä pusikoita.

Ruotsi, Uppsala, syyslukukausi 2004, Pekka Manner

Ruotsi ei sinällään hirveästi eronnut Suomesta kulttuurissaan – hernekeittoakin sai joka torstai. Ensimmäinen eroavaisuus löytyi kuitenkin yliopiston käytännöistä. Paikalliset saavat joka periodin (4kpl) alussa valmiin lukujärjestyksen joka viikolle! Ja huvittavinta siinä on, että joka ikiselle viikolle on eri lukujärjestys. Ei voinut olettaa, että jos tällä viikolla kurssi A:n luennot ovat maanantaina, ne olisivat myös seuraavalla viikolla maanantaina. Kätevää. Yksi huomionarvoinen seikka oli myös se, että ihmiset jäivät porukalla illaksikin koululle tekemään läksyjä yhdessä (jokaisella oli kulkukortit).

Seuraava eroavaisuus löytyi mappiostoksilla. Ruotsi käyttää ilmeisesti ainoana Euroopassa eri mappi-standardia kuin muut. Ruotsalaiset valmiiksi rei'itetyt paperit eivät todellakaan sovi Suomesta tuomieni kansiin.

Bilettyksessä ainakin uppsalalaiset kunnostautuivat suomalaisiin kollegoihin nähden. Bileitä oli joka ikinen viikko, joka ikinen arkipäivä. Biletäminen tapahtui osakunnissa (nation på svenska), joista vanhimmat olivat 1600-luvulta. Myös bilettilat olivat samalta aikakaudelta – kuvittele kuin juhlistit museossa.

Saksa, München, lukuvuosi 2003-2004 sekä kesä 2004 töissä Cernissä, Antti Pirinen

Saksa, tuo tuhansien oluiden, au-

ERIKA EEROLA

tobaanojen ja jalkapallon luvattu maa... Erot Suomeen eivät ole mahdottomia, vaikka kaikki ei samoin olekaan. Ensinnäkin, saksalaiset samaistuvat mieluummin omaan osavaltioonsa kuin maahansa. Müncheniläiset ovat siis ensisijaisesti baijerilaisia, eivät saksalaisia. Koska nahkahousut kuuluvat erottamattomasti Baijerin kansallisasuun, niin myös nuoret olivat sonnustautuneet niihin perinnejuhliissa, kuten Oktoberfestissä.

Olut olikin seuraava suuri kokemus. Loistavia vaihtoehtoja oli aivan käsittämättömän paljon, ja koska olutta ei Baijerissa katsota alkoholiksi vaan elintarvikkeeksi, saattoi ruokailun yhteydessä tilata aivan hyvällä omallatunnolla olusen kyytipojaksi. Maksaminen tuossa maassa taasen suoritetaan pääasiallisesti käteisellä. Minulle tämä tuotti alussa pieniä ongelmia, kun piti aina muistaa nostaa riittävästi rahaa automaattista.

Asumisen suhteen huomasin, että Saksassa on kolmen tyyppisiä vuokra-asuntoja: täysin kalustettuja, osittain kalustettuja ja tyhjiä. Tyhjä asunto tarkoittaa sitä, että asunnossa ei ole esim. keittiökalusteita, ei siis hellaa, jääkaappia tai astiakaappia. Samoin suomalaisesta kolmen kuukauden irtisanomisajasta tuntui kohtuuttoman pitkältä ja neban kosten -käsite hämäsi hie- man alussa. (Neben kosten eli sivukulut = autopaikka, vesi, sähkö, jäte jne.)

Opiskelun suhteen suulliset tentit olivat ihan uusi juttu. Itse kävin yhdessä ja tuloksena oli totaalin katastrofi. En päässyt missään vaiheessa samalle aaltopituudelle professorin kanssa. Ei muuta kommentoitavaa siitä. Kirjalliset tentit taas olivat joko 60 tai 90 minuutin pituisia. Kuuleman mukaan tentissä ei ole tarkoitus vastata kaikkiin kysymyksiin, vaan vain niihin joihin osaa. Lopputulokset skaalataan jotenkin hämästä parhaan mukaan. Kai.

Kaikki telkkariohjelmat ovat

myös dubattuja. Tämä toisaalta helpottaa kielen omaksumista, mutta toisaalta alussa vaikeuttaa minkään ymmärtämistä...

México, Monterrey, syys 2004, Annukka Santasalo

Suurin ero Suomen ja Meksikon välillä on se, että me olemme individualisteja, eli jokainen elää itseään varten. Meksikossa ei koskaan ajatella itseä ja itsekkyyttä koetaan erittäin negatiivisena. Ihmiset elävät perheidensä takia, eivät itsensä. Meksikossa sosiaalinen elämä ja läheisten hyvinvointi on tärkeämpää kuin maallinen omaisuus tai joku työpaikka.

Jokaisella Meksikolaisella on vahva hierarkkinen paikka yhteiskunnassa, joka juontaa juurensa jo muinaisista intiaaniyhdyskunnista. Ja koska yksilö ei varsinaisesti ole minkään arvoinen, omasta paikasta ei "valiteta". Esimerkiksi naisen rooli on olla äiti. Törmäsinkin yliopistossa moniin meksikolaisiin tyttöihin, jotka olivat yliopistossa ainoastaan etsiäkseen itselleen hyvin koulutetun miehen. Yli puolet yliopistosta valmistuneista naisista ei koskaan harjoita ammattiaan johon he ovat valmistuneet; heistä tulee äitejä.

Meksikossa kaikki tapahtuu aina rauhallisesti, hosumista ei tunneta. On esimerkiksi paljon tärkeämpää harrastaa paljon small talkia kuin mennä suoraan asiaan. Muutos on myös asia, johon meksikolaiset eivät niin vahvasti usko. Jos on aina tarvittu kolme kuuttia ja niihin kolme leimaa eri tiskeiltä, niin myös

tehdään. Perinteiden vaaliminen koetaan tärkeämpänä kuin uuden kehittäminen.

Rutiinit ovat tärkeämpiä kuin aika. Esimerkiksi jos meksikolainen nukkuu pommiin, hän syö aamiaisen ja laittautuu (ulkonäkö on erittäin tärkeää). Hän sitten saapuu myöhemmin töihin. Jos hän on töissä virastossa, niin asiakkaat odottavat (ja myöhästävät jälleen uusista paikoista...), joten lopulta kaikki ovat myöhässä kaiken aikaa.

Singapore, heinäkuu-marraskuu 2004, Laura Korpi

Singaporelainen puhekulttuuri eroaa selvästi suomalaisesta. Ensimmäisiä kertoja kun kävelin singaporelaisen kanssa samaa matkaa jonkin, tämä sanoi kesken lauseeni "Bye bye!" ja lähti yhtäkkiä menemään. Tuli tosi hölmö olo, ei noin voi käyttäytyä. Ihan sama juttu saattaa käydä soittaessa virastoihin. Tärkein asia on parasta sanoa ensimmäisessä lauseessa, toista lausetta ei ehkä enää kuunnella.

Small talk -kulttuuri on myös erilaista. Miksi sä peset nyt jo hampaat? Kuinka vanha sä oot? Onpa sulla iso nenäliina. Miten sä oot noin pitkä. Tämänkaltaisia suoria kysymyksiä esitetään paljon.

Singaporelaiset opiskelijat ovat todella ahkeria, koulu on heille elämän ja kuoleman kysymys. He lukevat aamusta iltaan joka päivä. Singaporelainen työ- ja opiskelutyyli on yhtä hullu. Kerran jututin taksikus- kua ja kysyin hänen työajoistaan. Hän kertoi olevansa töissä 12 tuntia päivässä seitsemän päivää viikos-

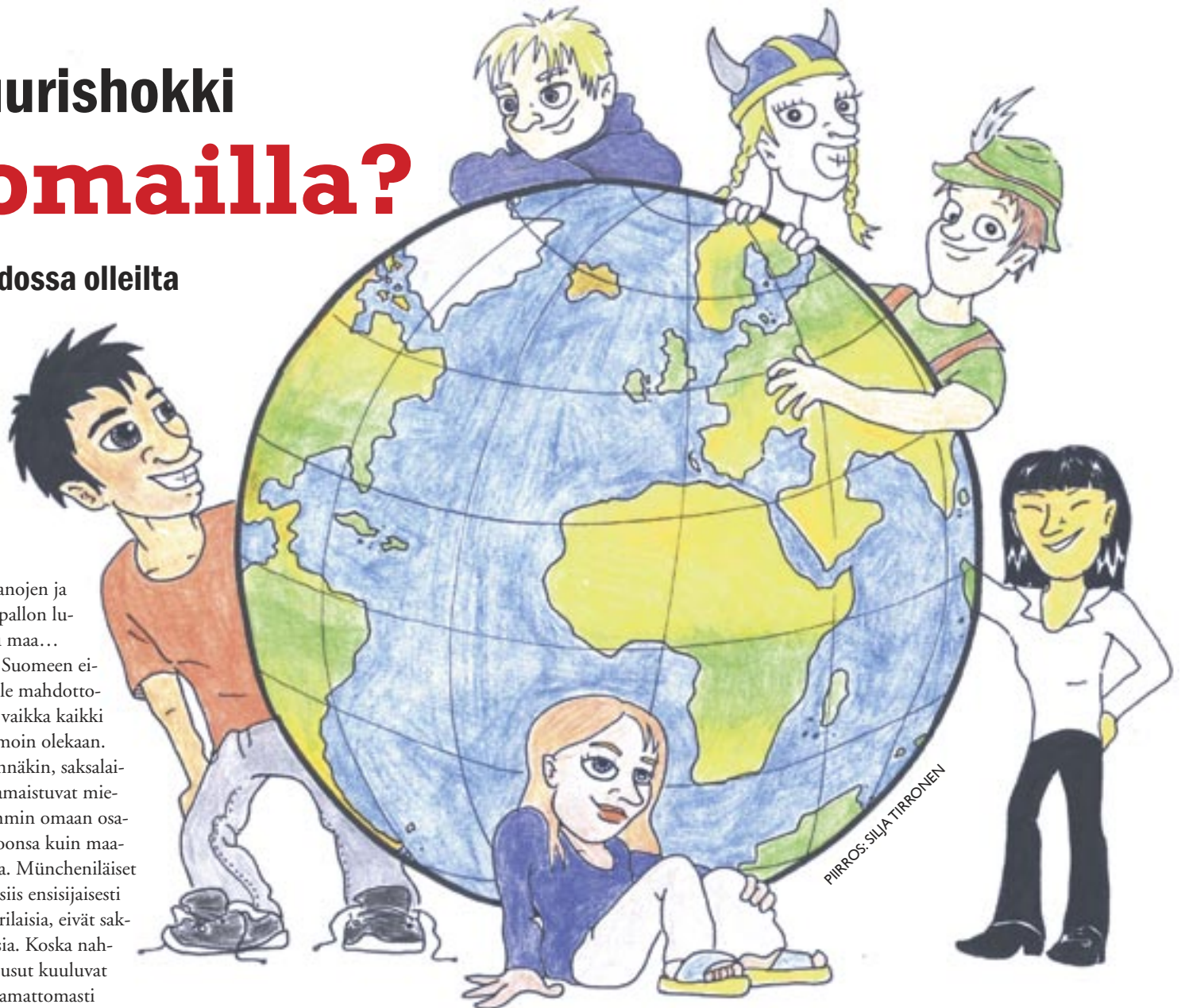
sa. Ensin kauhistuin, mutta sitten mietin, että toisaalta hän voi olla ihan tyytyväinen elämäänsä.

Singaporelaisille syöminen merkitsee paljon. Monet ilmoittavat syömistä jopa harrastukseksi. Itse he eivät ruokaa laita, vaan suurin piirtein kaikki syövät ulkona kaksi kertaa päivässä. Jos singaporelaisilta kysyy tietoja naapurimaiden kaupungeista tai paikoista, tyypillinen vastaus kuuluu, että en ole koskaan käynyt siellä, mutta hyvää ruokaa sieltä saa. Tai jos on ollut reissussa, paikallisia ystäviä kiinnostaa todennäköisesti eniten se, mitä siellä söit.

Australia, Adelaide, lukuvuosi 2004 eli 1.3.-27.11.2004, Jenni Karjalainen

Suurimpana erona Suomen ja Australian välillä voisin sanoa olevan ihmisten elintavat. Australiassa perusruoka on laadultaan aika heikkoa. Päivän ensimmäinen ruoka-ateria on illallinen. Perusillallinen (ainakin Adelaidessa) on Barbecue, eli lähes kaikki syötävä laitetaan grilliin. Siihen kuuluu makkaroit, naudanlihaa, lammasta ja kanaa. Kouluruokaloissa oli tarjolla vain ranskalaisia ja hampurilaisia, karkkia, limuja ja jäätelöä.

Ruokailu oli minulle ainakin hyvin hankala omaksua, koska lounas on aina ollut pääateriani, enkä koskaan ole ollut makkaroiden ja rasvaisen ruuan ystävä. Australialaiset pitivät minua omituisena, koska söin aamupalaksi ruisleipää, juustoa, kinkkua ja vihanneksia, enkä paahtoleipää hillolla tai suklaalevitteellä niin kuin he. ■

Rentoa elämäntyyliä Thaimaassa

>> Kiristän koulupukuni kravattini ja hyppään moottoripyörätaksin kyytiin kohti koulua. Tenttikauden viimeinen tentti on edessä ja jännitän muistanko ulkoa opetellut vastaukseni koekysymyksiin. Kahden ja puolen tunnin koesalissa istumisen jälkeen kymmenen esseetä on kirjoitettu. Poistun 35 asteen helteeseen ja suuntaan yhteen koulun ympäristön lukuisista baareista nauttimaan hyvin ansaittua olutta jäillä.

Neljä kuukautta hikeä ja tomua oli tarpeeksi Intiassa, ja niinpä opiskelupaikkani vaihtui vielä kuumempaan Thaimaahan, ja yhteen maailman saasteisimpaan kaupunkiin, Bangkokiin. Kaupunki, maa ja kulttuuri ovat kuitenkin hyvin erilaisia niin Suomeen kuin Intiaan-

Bangkokin katukuvaa.

kin verrattuna. Ja minä olen ennen kaikkea ollut erittäin tyytyväinen tähän vaihtoon.

Kouluni täällä, Thaimaan kallein yksityinen yliopisto Assumption University, on aika lailla erilainen paikka kuin edellinen valtiollinen vaihtokouluni Intiassa. Puitteet ovat vähintään yhtä hyvät kuin koto-Suomessa. Opetusryhmät huomattavasti pienempiä, kursseillani opiskelijamäärä vaihtelee viiden ja kahdenkymmenenviiden välillä. Kaikissa luokissa on videoprojektorit, äänentoistojärjestelmät ja tehokas ilmastointi. Opetuksen taso on ihan verrattavissa Teknilliseen korkeakouluun, oppimateriaalina käytetään samoja kirjoja kuin Suomessa. Lähes kaikki opettajat ovat tehneet ylemmän korkeakoulututkinnon tai väitelleet Yhdysvalloissa tai Australiassa.

Mutta jokin on silti hyvin kaukana kotoisesta. Nimittäin oppilaat ja heidän opiskelumotivaationsa on jotain hyvin erilaista kuin mihin aiemmin olen törmännyt yliopistoissa. Suurin osa oppilaista tulee yläluokkaisista perheistä, ja opiskelupäätöksen ovat tehneet puhtaasti vanhemmat. Koulun opettajien tehtävänä on sitten paimentaa näitä hemmoteltuja lapsia ja yrittää antaa vanhempien rahoille vastinetta luotsaamalla nämä heidän silmäteränsä tutkinnon läpi. Niinpä kaikilla tunneilla on läsnäolopakko, ja opettajat tarkistavat niin läksyt kuin luokassa tehty tehtävätkin tuntien lopussa. Kokeita ei todellakaan yritetä tehdä liian vaikeiksi.

Opettajat antavat reilusti vinkkejä kokeesta ennen koetta, toiset jopa ennakolta kokeiden kysymykset. Puolessa kurssistani saimme käyttää kurssikirjaa kokeessa.

Toisaalta kokeiden helppoutta kyllä kompensoidaan teettämällä kaikilla kurseilla pakollisia harjoituksia ja ryhmätöitä huomattavasti enemmän mihin kotimaassa olemme tottuneet. Ryhmätö- kulttuuri on jokseenkin sisään- päin lämpiävää, ja lopulta jouduin tekemään omat

ryhmätöni yksin. Tämä tosin on todennäköisesti seurausta vain keskimääräisen opiskelijan englannin kielen taidosta. Vaikka koulu on kokonaan englanninkielinen, suurin osa oppilaisista puhuu englantia vain auttavasti. Ja jos englanninkielinen opetus ei näille oppilaille oikein avaudu, ainahan he voivat turvautua koulun ympäristöön levittäytyneisiin lukuisiin tukiovetuspalveluihin, jotka kertaavat koulun kurssisisältöä thaksi.

Suurin osa oppilaista asuu täälläkin kampuksella tai sen välittömässä läheisyydessä. Niinpä myös koulun ympäristöön on muodostunut opiskelijoiden tarvitsemien palveluiden keskittymä: pesuloita, nettikahviloita, kopiopalveluita, pika-ruokaloita, playstation-kahviloita, hierontalaitoksia ja tietenkin baareja. Ja baareja thaimaalaiset osavat käyttää vähintään yhtä hyvin kuin me Suomessa. Koulutuntien loputtua koulupukuiset opiskelijat täyttävät baarit, joissa pelataan biljardia, lauletaan karaokea ja tietenkin juodaan maan kansallisjuomaa – viskiä kokiksella. Kaikki thaimaa-

laiset juovat lähes ainoastaan viskiä, joskus harvoin olutta. Juuri muita alkoholijuomia ei Thaimaan baareissa ole edes tarjolla.

Vaihto-opiskelijan arjen voisi sanoa olevan täällä aika yllällistä. Asun hotellissa kaikkien muiden vaihto-opiskelijoiden tapaan. Paikallinen rento elämäntyyli on pahasti tarttunut. Aamupalan tilaan useimmiten huonepalvelusta ja 400 metrin koulumatkan kuljen paikalliseen tapaan moottoripyörätaksilla. Yleinen hintataso on edullinen. Paikallisbussi maksaa 6 senttiä, 15 kilometrin matkan ajaa taksilla kahdella eurolla ja lounaan saa ravintolasta eurolla. Ikävästi alkoholi on kuitenkin suhteettoman kallista muihin päivittäishyödykkeisiin nähden, ja hienommissa yökerhoissa drinkit ovat jopa Suomen hinnoissa.

Thaimaalaisen elämäntyylin voisi tiivistää yhteen sanaan: rentoa. Thaimaalaiset tykkäävät viettää aikaansa ulkona syöden ystävien kanssa, he rakastavat juhlimista ja ovat ylitsevuotavan ystävällisiä ja iloisia. Päinvastoin kuin Intiassa,

Eero hedelmäostoksilla lähikadulla.

täältä löytyy ravintola tai baari joka korttelista. Reilun 10 miljoonan ihmisen kaupungista löytää halua- maansa menoa ja meininkiä jokaiselle viikonpäivälle: tuhannen thaimaalaisen kansoittamia jättiklubeja, live-konsertteja, pieniä kortteliravintoloita tai vaikka kansainvälisten ketjujen supertrendikkäitä loungeja. Eritoten minulle, koska thaimaalaisen opiskelijakaveriuteni isoksi ihmetykseksi käyn yhtälailla sekä low- että high-class klubeilla. Täällä luokkayhteiskunta on edelleen voimissaan.

Eero Eloranta

Kirjoittaja on TKK:n tietotekniikan opiskelija. Matkapäiväkirjaa voi seurata osoitteessa <http://www.eeroloranta.com>.

Koh Changin auringonlasku.

Mikä on TKK:n eksoottisin vaihtokohde?

ERIKA EEROLA

Viime vuosina nelisensataa TKK:n opiskelijaa on pakannut matkalaukkunsa ja lähtenyt vaihtoon. Lukuun sisältyvät sekä vaihdossa olevat perustutkinto- ja jatko-opiskelijat sekä ulkomailla opintoihin liittyvää harjoittelua suorittavat opiskelijat.

Viime vuonna TKK:n opiskelijoita kiinnostivat eniten Saksa, Ruotsi, Ranska, Espanja, Australia sekä USA. Mutta mikä oli TKK:n eksoottisin vaihtokohde? ”Vuonna 2004 vaihtokohteina olivat myös esimerkiksi Meksiko, Thaimaa, Malesia, Kiina, Hong Kong ja Singapore”, kertoo TKK:n Kansainvälisten opiskelijapalveluiden päällikkö **Mervi Rantanen**.

Kansainvälisten opiskelijapalveluiden hallinnoimien vaihtopaikkojen saamisen perusedellytyksenä on tietty opintomenestys, hyväksytyn opintosuunnitelman esittäminen vaihtoa varten sekä riittävä kielitaito. Lopullisen päätöksen opiskelijan hyväksymisestä tekee kuitenkin aina vastaanottava koulu.

Vaihtoon pääsyä auttaa se, jos opiskelijalla on useita vaihtoehtoja. ”Pyydämmekin opiskelijaa aina merkitsemään vaihtoehtoisen kohteen tai kohteita, mikäli ensisijainen kohde ei syystä tai toisesta toteutuisi”, Rantanen sanoo. Vaihtopaikan voi järjestää myös itse, mikä saattaa kohteesta riippuen vaatia paljonkin omaa aktiivisuutta ja työtä.

Jos vaihtoon lähtö kiinnostaa, kannattaa Rantasen mukaan ensin miettiä mitä ja missä päin haluaa opiskella. ”Mahdollisuuksia on useita ja niitä voi selvittää esimerkiksi kansainvälisten opiskelijapalveluiden Tietotorilla, jonne on kerätty kattava käsikirjasto eri koulujen materiaaleista ja muun muassa vaihdossa olleiden matkaraportteja luettavaksi.” Tietotori sijaitsee päärakennuksen 2. kerroksessa. Myös Kansainvälisten opiskelijapalveluiden www.sivuilta löytyy tietoa.

”Vaihdon suunnittelu kannattaa aloittaa hyvissä ajoin ja erityisesti hakuajat kannattaa tarkistaa. Joihinkin TKK:n kohteisiin hakuaika on vain kerran vuodessa”, Rantanen muistuttaa. ■

Lähde vaihtoon!

Malesia, USA ja Vietnam

MIBP on tunnettu ja suosittu vaihto-ohjelma Kuala Lumpurissa. Monet osallistujista

ovatkin pitäneet vaihtoa jopa elämänsä parhaana aikana. MIBP ohjelman rinnalla ovat nyt tarjolla uudet kohteet Vietnam ja USA:n Dallas. Academy Accessin kohteista saat valintapäätöksen nopeasti ja voit lähteä sinne myös ystävien kanssa. Ohjelmiin ovat tervetulleita kaikkien yliopistojen ja ammatti-korkeakoulujen opiskelijat sekä myös jo valmistuneet, jotka haluavat esim. kokemuksia Aasiasta.

Lisätietoja ja hakuohjeet osoitteessa: www.academyaccess.com
Tri. Karl Jääskeläinen p. 040 501 7627

Kukaan ei tee speksiä niin kuin teekkari

>> Teekkarispeksi 2005 sai ensi-iltansa Vaasassa perjantaina 18. maaliskuuta. Otaniemessä pystyyn pistetty speksi 1985 sai raikuvan vastaanoton pienilukuisessa yleisössä.

Taas on sen aika. Teekkarispeksi kiertää Suomea tarjoillen ainutlaatuista viihdykettä. Teknillisellä korkeakoululla on pitkät perinteet speksin tuottamisesta ja 16. uuden ajan speksi, 1985 sai Suomen ensi-iltansa Vasa Övningsskolanissa 18. maaliskuuta. Sen jälkeen se suuntasi Ouluun, Tampereelle, Lappeenrantaan ja Helsinkiin.

Speksi on alunperin ruotsalainen perinne, jossa valmiiksi rakennettuun näytelmään saa myös yleisö osallistua omstart-huudolla. Jos esimerkiksi huutaa: "Omstart Sakari Pietilä", on näyttelijän esitettävä repeliikkinsä uudelleen sakaripietilämäisesti. Siksi speksi vaatii näyttelijöiltä poikkeuksellista taituruutta. Katsojan heittämiä kommentteja muuttaa hetkellisesti näytelmän kulkua, joten improvisaatiokyky on ehdoton.

Sanotaan, ettei kukaan tee speksiä niin kuin tekkarit, vaikka speksiperinne elää myös useissa muissa yliopistotason kouluissa. Teekkarispeksiry:n hallituksen varapuheenjohtaja ja speksin tuottaja **Katri Laakso** arvelee väitteen johtuvan siitä, että tekkarit ovat säilyttäneet voimakaimmin speksin alkuperäisen taroituksen.

– Esimerkiksi Tampereella speksi on jo kauan ollut sketsinäytelmä, jossa improvisaatiolle ei paljon ole tilaa. Meillä speksi perustuu siihen.

Hikinen mutta onnellinen

Speksin ohjaaja **Heli Perttula** kiittelee niitä, jotka ovat saaneet reilun kahden tunnin teoksen kasaan.

– Meitä on noin seitsemänkymmentä, puvustus, lavastus, tanssi, musiikki, tekniikka ja kaikkea mahdollista. Kaikki työskentelevät vapaaehtoistyöllä ja heidän omistautumisenensa on ihailtavaa, hän sanoo.

Stadiasta valmistunut Perttula on ollut viime vuonna Otaniemessä vetämässä improvisaatiokurssia, josta valittiin näyttelijät speksiin. **Ossi-Matti Lahtinen** on speksin jälkeen hikinen, huohottava ja hymyilevä. Mortin roolissa puhkuva Lahtinen toteaa, ettei ensi-ilta olisi paremmin voinut mennä.

– Vaasassa on ainutlaatuinen yleisö. Täällä huudellaan oikeasti hyviä omstartteja, jotka todella antavat haastetta. Ehkä se johtuu siitä, ettei täällä ole speksiperinnettä, joten ihmiset eivät ole niin sitoutuneita siihen, mitä on tapana sanoa. Muissa kaupungeissa kuulee paljon samo-

ja kehotuksia, esimerkiksi omstart ruotsiksi on todella yleinen. Täällä on aivan oma tyylinsä, Lahtinen kiittelee.

Kiinteistöjohtamista opiskeleva Lahtinen kertoo näyttelemisen olevan rentouttavaa vastapainoa asialliselle opiskelulle. Hän on mukana Teekkarispeksissä toista vuotta eli maakunnat on kierretty. Tekkarit ovat hänen mukaansa saaneet loistavan vastaanoton Otaniemen ulkopuolella. Hän uskoo, että teekkarien maineelle päättöminä viinasieppoina tekee hyvää se, että he osoittavat rahkeiden riittävän muuhunkin.

– Teekkari on monille tietyllä lailla kirosana ja ennakkoluuloja riittää. Meillä kuitenkin on myös kulttuuri vahvasti läsnä, hän toteaa.

KATJA PESONEN

.....
Teekkarispeksi 1985: Liput 10 euroa. Lippuja TKY:n sihteeristöstä ja TTK:n ala-aulasta speksin ständiltä tiistaista torstaihin klo 10-14 sekä speksiläisiltä.

15.4. Savoy-teatteri klo 19.00

16.4. Savoy-teatteri klo 17.00

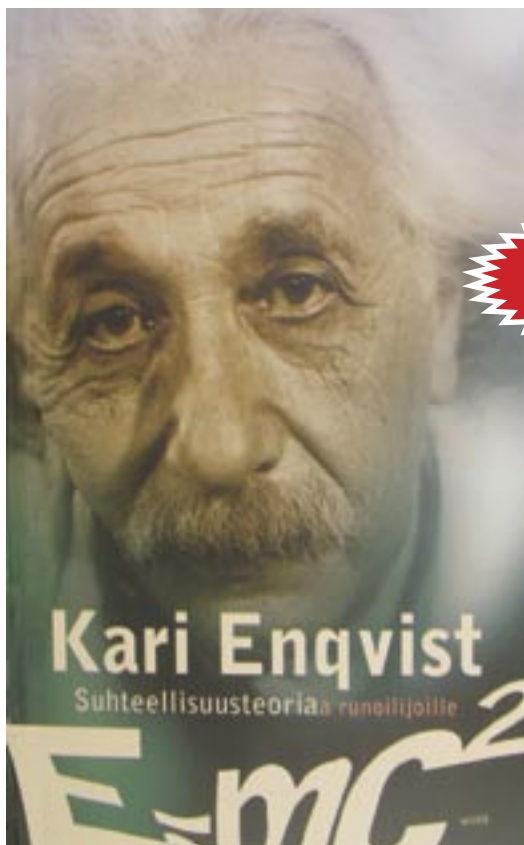
22.4. Savoy-teatteri klo 19.00

23.4. Savoy-teatteri klo 18.00

Tanssijatytöt Anne Nieminen ja Peike Korvenmaa.

Suhteellisuusteoriaa runoilijoille

"Suhteellisuusteoria on kuin seksi: ihmisen elämässä se on aina läsnä."

19,90
norm. 26,00

DVD+R
120 min.
4,7 GB

1,90
norm. 3,90

Ja samalla matkalla mukaan usbitikku.

USB 2.0
muisti 256MB

29,90
norm. 39,90

YLIOPISTOKIRJAKAUPPA
a b c p q r s t u v w x

Teknillinen korkeakoulu, Otakaari 1 F ☎ (09) 468 2160

Armotonta nauratusta

Isoveli valvoo **Heli Perttulan** ohjauksessa teekkarispeksissä 1985. Näytelmä perustuu löyhästi George Orwellin teokseen 1984, jossa diktatuuria johtaa valtio ja valtiota Isoveli. Teekkariversiossa vastirintaliikkeen aktiivit, glamoröösi Emmanuelle (**Susanna Junnila**) ja rankka Mort (**Ossi-Matti Lahtinen**) ovat valmiita kaikkeen, jotta Isoveli saataisiin pois vallasta – jopa verenvuodatuksen. Mutta he eivät tiedä, että samaan ovat valmistautuneet myös Isoveli (**Jussi Putkonen**) käskyläisensä Dexterin (**Sami Honkonen**) kanssa, jotta vastarintaliike saataisiin tukahdutettua.

Näytelmä alkaa laimeasti, vaikka tarkoituksena on rävyttää. Sali laitetaan pimeäksi ja taskulamppujen kanssa yleisön seassa kävelevät joukot ottavat kiinni vastarintaliikkeen jäseniä. Kapinalliset raahataan lavalle ja turvallisuuspartion johtaja (**Henna Partanen**) aloittaa intämisen näiden toimista. "Kertokaa kaikki", hän huutaa. Vastarintaliikkeen pitkätkäiset pitävät pintansa ja karjuvat, etteivät ikinä paljasta. Sitten se alkaa. "Omstart myönteisemmin!", joku yleisöstä huutaa. "Joo, okei, me kerrotaan", kapinalliset sanovat lähes yhdestä suusta.

Alkuminuutit matelevat. Alkaa jo harmittaa harrastelijateattereiden yleinen taso ja wannabe-näyttelijöiden suurilukuisuus. Mutta sitten tulee Isoveli itse, punaisessa asussa juokseva pikku stalinisti. Vaikea sanoa, mitä tapahtuu, mutta koko näytelmä lähtee vain ja ai-

noastaan huimaan nousuun jokaisen näyttelijän osalta. Yleisöstä kehoitetaan esittämään kohtauksia ainakin Paavo Väyrysenä, Juhani Tammisena, närpiöksi, turun murteella, Matrixinä, hidas-tettuna, mustasukkaisesti, pissiksenä ja kuin suomalaisissa elokuvissa. Näyttelijät tekevät työtä käskettyä. Rokkari Nikki (**Tommi Koskinen**) yrittää mairitella itsensä takaisin ihastuksensa Julian (**Kristiina Laine**) suosioon. "Omstart Mervi ja Matti!" "Tuu tänne mä hakkaan sut!", hän huutaa.

Ainut hampaankoloon jäänyt seikka olivat tanssijat. Loistavat koreografiat olisivat päässeet oikeuksiinsa, jos tanssijat eivät olisi olleet niin laimeita. Ilmeistä näkyi rakkaus tanssiin, muuten se ei sitten tullutkaan esille. Huolimattomiin ja laiskoihin liikkeisiin jatkossa terävyyttä ja nasevuutta, kiitos.

Kaiken kaikkiaan voin rehellisesti sanoa, että 1985 oli paras teatterikokemukseni vuosiin. Jussi Putkosen voi vielä jossain vaiheessa nähdä valkokankaalla, tai jos ei, olisi se täyttä haaskausta. Sen verran uskomaton mies oli keksiessään loistavia improja asiasta kuin asiasta. Myös Emmi Härkösen esittämä tv-toimittaja Saga on loistava hahmo ja Härkönen osaava improvisoija.

Katja Pesonen

Kirjoittaja on vaasalainen kulttuuritoimittaja ja Vaasan ylioppilaslehden päätoimittaja.

Kiertomeilit – spämmiä vai loistavaa kansanperinnettä?

”HEH HEH! Oli pakko lähettää, alkää suuttuko!” Useimmat meistä ovat varmasti saaneet lukuisia kertoja suurin piirtein näillä sanoilla alkavaa postia. Monet webin kiertomeileista ovat muodostuneet jo todelliseksi 2000-luvun klassikoiksi. Kuulostavatko vaikkapa seuraavat yhtään tutuilta: Kuinka tehdä vaikutus mieheen: ”Ole alasti ja tuo olutta.” 27 tapaa ärsyttää ihmisiä: ”6. Opettele kuulostamaan modeemilta.” Mitä mies sanoo ja tarkoittaa: ”Haluan sitoutua = kyllästyttää vetää käteen.” Vittu-sanan ainoat soveliaat käytökerrat kautta maailmanhistorian: ”Kuka vittu laukaisi sen torpedon jo putkessa!?! – Kurskin kapteeni Genadiy P. Liachin, 2000.”

Sähköpostitse leviävät vitsit ja sutkautukset ovat uutta kansanperinnettä. Tai oikeastaan kansanperinnettä, joka on saanut uuden muodon. Kiertomeileja tutkinut filosofian maisteri **Jenni Hartikainen** kertoo, että idea aiheen tarkempaan tutkimiseen syntyi kesällä 2002 kun hän sai valtavan määrän erilaisia kiertomeilejä gradun aihetta pohtiesaan.

– Aluksi sähköpostit olivat hauskoja, mutta hyvin nopeasti innostus sähköpostilaatikkoon tulviin viesteihin alkoi laimeta, Jenni kertoo.

Vitseissä nauretaan yleensä miehille

Jennin mukaan kiertomailien tekijät jäävät yleensä tuntemattomiksi. Sähköpostiviestit ovat joko hyvin ajankohtaisia tai hyvin ajattomia. Miehet, naiset ja parisuhde ovat suosittuja sutkautusten aiheita, samoin rakkaaseen tietokoneeseen liittyvät herjat. Toki myös tuumat jutut ovat tyypillisiä. Erilaisia testejä tippuu sähköpostiin usein, mutta neidän piristävät päivää ”totuuksillaan”. Karmivimpia ovat ketjukirjeet, joissa uhataan kamalilla kohtaloilla, jos katkaisee ketjun. Onpa joku vääräleuka kyllä niistäkin parodioinut oman versionsa. Valitettavasti välillä postilaatikkoon ilmestyy ketjukirjeitä, joiden ainoa tarkoitus tuntuu olevan sähköpostiosoitteiden kerääminen roskapostittajille.

Aineistoa kerätessään Jenni huomasi, että noin 70 % tarinoista koski miehiä. Näin gradun tarkemmaksi aiheeksi muodostui kiertomeileissä esiintyvä stereotyyppisen mieskuvan tutkiminen. Nykyisin Iltalehdessä työskentelevä Jenni kertoo, että hän sai tarinoita lukuisilta naispuolisilta tuttaviltaan, mutta myös miehet lähettelivät miehille ivailevia tarinoita. Ehkäpä miehiä voi helposti pilkata, koska naiset ovat perinteisesti olleet heikommassa asemassa?

Kiertomeilien sielunelämää

Yhtenä syynä kiertomeilien yleistymiseen Jenni veikkaa työelämän muuttumista niin hektiseksi, että kaikenlaisten sähköpostihassutusten lähettely on ainoa tapa saada edes hiukan hupia työpäivään. Hartikainen arvelee, että sähköpostit ovat korvanneet työpaikoilla taukojen läpänheiton. Karrikoiden hän sanoo: ”Röökkin polttamiseen ei enää ole aikaa.”

Jenni itse kuului viestejä kuitenkin mieluummin suullisesti. Jennin äänensävy muuttuu hiukan vähemmän kevyeksi kun hän toteaa: ”Ihmiset eivät osaa kertoa vitsejä.”

Pohdinta muuttuu edelleen syvällisemmäksi. Jennin mielestä kaikenlaiset vitsisähköpostit ovat peräti korvanneet suulliset perinteet. Samalla vitseinä kerrotut tarinat ovat muuttuneet ja pidentyneet. ”Onko yhden sivun tarina vitsi?”, Jenni pohtii. Vitsin kun tulisi kuitenkin olla lyhyt ja nokkela.

Erilaisia sähköpostiviestejä Jenni pitää melkein päkertäytäväksi. Erilaisia vitsisähköposteja tulee niin paljon, että yleensä niitä ei viitsitä sen pidempään säilyttää.

Jenni kertoo, että merkittäviä vaikeuksia gradun tekemisessä aiheutui siitä, että minkäänlaista valmiita teoriaa aiheesta ei ollut. Edes gra-

Kiertomeilejä tutkinut Jenni Hartikainen kertoo, että hän ei voi enää edes sietää niitä. Kuva-arvoitukset hän jaksaa vielä katsoa.

dun otsikossa ollut sana kiertomeili ei ole minkäänlainen kielitoimiston suosittelema termi. Gradun ohjaaja kuitenkin hyväksyi sanan, sillä se kuvasi hänen mielestään hyvin aihetta. Hartikainen toteaa vielä, että aiheesta saisi varmasti useita muitakin vastaavia tutkielmia.

SANTERI KONTINEN

Oululainen opiskelija Anna Karppinen on koonnut kotisivuilleen loistavan kokoelman parhaimpia ja huonoimpia kiertomaleja: www.student oulu.fi/~amkarppi/mailit.html

MITÄ YHTEISTÄ ON TELE FINLANDILLA JA KOHUMILJONÄÄRIN KUULUMISILLA?

– Aivan sama kaikille.

Totta. Kaikki Tele Finlandin hinnanalennukset ja muut hyödyt ovat aina koskeneet rehdisti kaikkia asiakkaitamme – sekä nykyisiä että uusia.

PUHEPAKETTI-liittymä

Sis. puheaikaa:	ennen 300 min/kk	nyt 500 min/kk
Perusmaksu:	ennen 19,90 €/kk	nyt 17,90 €/kk
Puhelut	0,00 €/minuutti. Yli 500 min. menevältä osalta vain 0,099 €/min.	
SMS	0,099 €/kpl (ilman SMS-pakettia)	
Avaus	0,00 €	

Asiakkaanamme olet
saanut alennukset
automaattisesti.

**TELLASONERA
FINLANDIN
OMISTAMA**

**tele
finland**

Sen näkee laskusta.

Tilaa pysyvästi halpa liittymä. Soita heti 0800 144 844 tai www.tele.fi

tai lähetä tekstari: SIIRTO PUHEPAKETTI xxxxxx-xxxx numeron 18103 (viesti 0 €). Korvaa x:t henkilötunnukseksi. Lähetä viesti numerosta, jonka haluat siirtää. Jos haluat uuden numeron, kirjoita tekstariin UUSI PUHEPAKETTI xxxxxx-xxxx.

Paluuviesti vahvistaa tilauksen. Tarkistamme vielä luotto- ja osoitetietosi. Kun tilaus on hyväksytty, lähetämme postitse kirjeen, joka sisältää mm. toimitusehdot. Saat saapumisi ilmoituksen lähimmästä Postista, josta voit noutaa uuden matkapuhelinliittymäsi. Sopimus syntyy kun allekirjoitat saantitodistuksen Postissa.

TEKKARIKYLÄN KUULUMISIA

Kyläkirjasto muuttaa uusittaviin tiloihin

Teekkarikylä saa oman olohuoneen

Teekkarikylä on saamassa ensi syksynä uuden, kaikille kyläläisille tarkoitetun yhteisen oleskelutilan. Kylän ”olohuone” on tarkoitus kunnostaa Jämeräntaival 5:n alakertaan nykyisten vierashuoneiden paikalle.

Uusi tila on tarkoitus saada käyttöön ensi syksynä. Ennen kuin JMT5:n tiloja päästään kunnostamaan viihtyisämmiksi, pitää uuden vierasmajan kuitenkin saada vielä palotarkastajien hyväksyntä (ja siihen vaadittavat pari uutta reikää seiniiin) OK20:n kellarissa.

TKY:n hallituksen kylävastava **Alexi Päiväläinen** kertoo, että oleskelutilan varustusta suunnitellaan parhaillaan. Ideoita on tullut jo videotykyistä biljardipöytään, mutta videotykkiä harkitaan vielä. Biljardipöytää tiloihin ei kuitenkaan ole näillä näkymin tulossa, sillä suunnitteilla olevalla biljardikerholle on jo katseltu tiloja Otarrannan uusista taloista.

Suurin muutos suunnitelmissa tulee olemaan nykyisen kyläkirjaston siirtäminen JMT6B:n alakerasta oleskelutilan yhteyteen. Kirjaston nykyisissä tiloissa ei sinänsä ole mitään vikaa, mutta jos kirjasto siirretään olohuoneen yhteyteen, voidaan sen aukioloajat moninkertaistaa nykyisestä neljästä tunnista viikossa, ja samalla sen käyttökin tulee todennäköisesti lisääntymään huomattavasti nykyisestä.

Kirjasto muuttanut ennenkin

Kirjasto kattaa nykyisin joitakin tuhansia kirjoja ja satoja CD-levyjä. Ylioppilaskunnan kirjasto perustettiin pari vuosikymmentä sitten tuolloin vielä komeana ylioppilastalona toimineeseen Dipoliin. Dipolista lähdön jälkeenkin kirjasto on joutunut muuttamaan muutamaan otteeseen remonttien alta ja välillä se on ollut kokonaan poissa käytöstä. Samalla kirjaston lakkauttamista on pohdittu vakavasti lukuisia kertoja, mutta nyt tulevaisuus näyttää taas paremmalta.

MIKKO ARVINEN

TKY:n nykyinen asuntosihtööri **Leena Ylihonkaluoma** toimi seitsemänkymmentä- ja kahdeksänkymmentäluvun alussa yli kymmenen vuotta TKY:n kirjaston hoitajana. Seitsemänkymmentäluvun alussa kirjasto sijaitsi JMT3:n nykyisen takkakabinetin paikalla, mistä se 1980-luvun alussa muutti pariksi vuodeksi JMT11:een (vai olikohan se seitsemään, ”siitä on jo niin kauan”, Leena muistelee). Vuonna 1981 tai 1982 kirjasto muutti kuitenkin JMT5:een, suurin piirtein samalle paikalle mihin kirjastoa suunnitellaan jälleen siirrettäväksi. Ilmeisesti kirjastolle kunnostettiin tuolloin kuitenkin liian hienot tilat, sillä Leena harmittelee vieläkin, että kirjaston tilat haluttiin pian muuhun käyttöön.

– Silloin kirjastolla oli mukava olla töissä. Ihmisiä kävi paljon ja kirjoja lainailtiin ahkerasti, Leena kertoo.

Nykyisiin tiloihin JMT6:een kirjasto muutti 1980-luvulla.

– Tarkkaa vuotta minä en kyllä millään muista, mutta 1980-luvulla sen oli pakko olla, Leena nauraa.

Rauhallinen ilta klassikoiden seurassa

Polyteekkari kirjoitti Teekkarikylän kyläkirjastosta viimeksi reilut pari vuotta sitten. Tuolloin valitettiin, että kovin moni Teekkarikylän asukkaista ei välttämättä edes tiedä kyläkirjaston olemassaoloa aukioloajoista puhumattakaan. Tiedä sitten tunnetaanko kirjaston olemassaolo nykyisin aikaisempaa paremmin, mutta ainakaan kävijämäärien osalta tilanne ei ole muuttunut parissa vuodessa juurikaan paremmaksi.

Jos Polyteekkari ei olisi tullut häiritsemään, olisi kirjaston pyörittämisestä vastaavien Joutomiesten kommuunissa asuva **Robert Albrecht** saanut lukea rauhassa tenttiin koko kirjaston aukioloajan.

– Yksi solukaveri kävi kyllä moikkaamassa, mutta muuten ei

ole näkynyt ketään. Valitettavan rauhallista on ollut, Robert kertoi.

Kirjaston ruutuvihkoon kirjatut kävijätilastot kertovat samaa. Monina iltoina kävijöitä ei ollut tämän vuoden puolella näkynyt lainkaan, mutta keskiarvo asettuu kuitenkin kolmen kävijän tienoille per ilta.

Kirjastosta löytyy kohtalainen valikoima dekkareita, suhteellisen tuoretta tieteiskirjallisuutta, Tolkienia, maailmankirjallisuuden klassikoita ja suomalaista käyttökirjallisuutta Paasilinnasta Ilkka Remekseen. Kirjaston alkuaikoina valikoimiin pyrittiin selvästi ottamaan suomalaisen teollisuuden kehitystä käsitteleviä teoksia (tai sitten kirjasto sai aikanaan paljon lahjoituksia), mutta myöhemmissä hankinnoissa painopiste on selvästi kaunokirjallisuuden puolella. Pidemmän päälle jälkimmäinen ratkaisu on selvästi kestävämpi, sillä siinä missä suomalaisen sähköteollisuuden 1960-luvun kehitysvaiheita luotaava teos vaikuttaa tänä päivänä parhaimmillaan mielenkiintoiselta historialliselta kuriositeetilta, ei Tolstoiden lukuarvo ole ainakaan vähentynyt vuosien varrella.

Lyhyen etsiskelyn jälkeen **Alexi Päiväläinen** valitsee omiksi suosikeikseen monipuolisesti Umberto Econ Foucaultin heilurin ja Aku Ankan vuoden 1984 oranssikantisien vuosikerran. Robert Albrecht antaa puolestaan kiitosta kirjaston levykokoelmalle, erityisesti Jethro Tullin ja Pink Floydin vanhemmille levyille.

CD-soitinta nykyisestä kirjastosta ei vielä löydy, mutta kotikuunteleluun voi lainata kuukaudeksi hyvän valikoiman varsinkin 1980- ja 1990-lukujen perusrockia. Kirjaston hyllyistä näyttäisi löytyvän esimerkiksi suurin osa Ismo Alangon tuotannosta Sielun veljistä myöhempiin soololevyihin, Faith No Morea, The Clashia ja vaikkapa Pelle Miljoonaa. ”Kirjastokortiksi” riittää paikallinen sähköpostiosoite. 📧

Kyläkirjasto on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 18–20. Jämeräntaival 6 B, sisäänkäynti Smökin puolelta.

Suurin osa kirjoista on peräisin kirjaston parhailta vuosilta 1980-luvulta.

Solusiivoukset alkavat. Viime viikolla Janne Viskari oli vastassa kun Jorma Saikkonen toi kyläsiivoojille roskalavoja.

Kisakyläkoditon?

Kisakyläkoordinaattori **Janne Viskari** pitää Polyteekkarin lukijoita ajan tasalla MM-kisojen lähestymisestä kevään ajan ilmestyvällä Kisakylän kuulumisia -palstalla.

Kuten lähes kaikki jo tietävätkin, joutuvat kisakylän alta pois muuttavat asukkaat ikävä kyllä hankkimaan itse toisen asunnon evakon ajaksi. Jo itse tavaroiden pakkaaminen muutamaa viikkoa varten varmasti kiristää hampaita ja päälle pitää vielä etsiä lyhytaikainen majoituskat. Ulkopuolisilta markkinoilta ei TKY:n kisakyläajan vuokratuoksella kovin ihmeellistä luukkaa saane vuokrattua – joskaan ei se nykyinen soluasuntoakaan tietysti niin kovin ihmeellinen ole. Toivottavasti kenenkään ei hotellimajoituksen varaan tarvitse kuitenkaan laskea. Kaikki Helsingin hotellit kisa-ajalta alkavat sitä paitsi olla varattuja.

Pois muuttavia asukkaita on toista tuhatta. Olisi kaunis ajatus, että kaikille halukkaille pystyttäisiin tarjoamaan jonkunlaista sijaismajoitusta ylioppilaskunnan puolesta. Jokainen varmasti ymmärtää, että tämä ei ole millään mahdollista. TKY:n

asuntomassa kun on loppujen lopuksi aika pieni ja puolet siitäkin on kisakylänä. Sen sijaan kaikilla evakkoon lähtevillä asukkailla on ihan realistinen mahdollisuus saada lyhytaikainen asunto HOAS:lta. Otaniemen HOAS:n kohteista tämä ei luonnollisestikaan onnistu, mutta sen sijaan muualla pääkaupunkiseudulla säätiöllä on kesäaikana kohtalaisen paljonkin tyhjäkäyntiä. Kaikkien kohtuuhintaista kisa-asuntoa tarvitsevien kannattaakin jättää mahdollisimman hyvissä ajoin normaali asuntohakemus HOAS:n www.sivuilla. Lomakkeen kohdassa lisätietoja kannattaa mainita hakevansa asuntoa nimenomaan kisakylästä muuton takia.

Ylioppilaskunta haluaa toki kaikin järjesteltävissä olevin keinoin helpottaa teekkarikylässä asuville jäsenilleen koituvaa harmia ja vaivaa. Merkittävimpiä käytännön apuja ovat ilmaiset muuttolaatitkot ja muuttopalvelusta vuokratut muuttomiehet. Jos pois muuttavalla asukkaalla ei muuton koittaessa todellakaan ole minkäänlaista kattoa päänsä päälle, niin ostarin syvennyksen sijasta kannattaa kuitenkin ensin poiketa asuntotoimistossa. Katsoaan mitä voidaan tehdä ja olisiko jonkunlainen hätämajoitus järjestettävissä edes joksikin aikaa perhekyllän puolella. Ketään ei osoiteta suoraan veneen alle Otarantaan. Ranta on nimittäin kisakylän aluetta sekin.

JANNE VISKARI

Lada – Suomen teille eniten levinnyt auto. Tunnetaan myös nimillä Evakkoreki, Kaalivankkuri, Laatokka, Rutsev ja Sputnik. Kuvatekstit suoraan Esson baarista.

Tämä kaunotar on ilmeisesti Opel Commodoren B-mallin Coupé vuodelta 1972 tai -73. Ehdottomasti lähempänä keräilyharvinaisuutta kuin romua.

Look at OPEL now. Kadettin B-malli tunnetaan myös saippuulaatikkona tai lepokasettina. Auto vaikuttaa yllättävän ruosteettomalta vaikka maalipinta kaipaisikin kiillotusta.

Opel on Teekkarikylän romuin auto

Teekkarikylän romuimman automerkin titteli menee tänä vuonna ansaitusti Opelille, sillä niitä löytyi romuautojhdissa peräti kymmenen kappaletta. Tätä voi pitää saksalaismerkiltä hyvänä saavutuksena, sillä yhteensä romuautojhdissa löytyi noin neljäkymmentä romuksi luokiteltua ajoneuvoa.

Romuautojahti on kyläjaoston toteuttama lähes jokavuotinen perinne, missä etsitään Teekkarikylään hylättyjä tai rekisteristä poistettuja vanhoja autonromuja. Kyläjaoston

MIKKO ARVINEN

aktiivit kiertelivät maaliskuun loppupuoliskolla laittamassa siirtokehoksia epäilyttävimmän näköisiin autoihin, ja nyt näiden autojen omistajilla on 22. huhtikuuta saakka aikaa hinata romunsa pois Kylän alueelta. Tämän jälkeen autoista ilmoitetaan Espoon kaupungille ja kaupunki siirtää ne Ämmänsuontien romuajoneuvovarastolle omistajien piikkiin. Jos auto on kuitenkin ollut vain talvilevossa, voi omistaja yrittää vedota myös TKY: n kyläsihteerin hyväntahtoisuuteen

siirron välttämiseksi.

Romuautojhdissa löytyi tänä vuonna kaksi kolaroitua autoa, vanha Corolla ja Civic, joista molemmista oli painunut keula kasaan. Vähemmän vaurioituneen Hondan korjaamista saattaisi vielä harkita, mutta 15-vuotiaan Toyotan voi valitettavasti toimittaa suoraan romuttamolle. Sama pätee kahteen vanhaan Mazda 323:een, kahteen Escortiin, Renault 9:ään ja Toyota Terceliin. Jos nämä autot eivät pääse pienellä remontilla läpi kat-

sastuksesta, voi Keltaisesta Pörssistä ostaa vastaavan toimivan pelin tilalle alle 300 eurolla. Myös kaksi Mitsubishi Coltia joutavat suoraan Kuusankoskelle, sillä varsinkin kyseessä olevat 1980-luvun lopun mallit ovat tunnettuja erinomaisesta ruostumisherkkyydestään. Coltissa alustan ruostumisen huomaa viimeistään sadekelillä

kuljettajan jalkojen kastumisesta ajon aikana.

Sen sijaan suhteellisen hyväkuntoisilta vaikutaneet, mutta syystä tai toisesta rekisteristä poistetut vanhat Saabit,

Audi 100, Ford Transit ja Nissan Bluebird saattavat aiheuttaa omistajilleen enemmän päänvaivaa jos niiden tekniikka on vain lähellekään ajettavassa kunnossa. ■

Lisää hienoja romuautojen kuvia löytyy osoitteesta www.tky.fi/romuautot

Rahapalloa?

>> Ratkaiseeko raha urheilussa? Ei välttämättä.

Chelsea porskuttaa Englannin valioliigan kärjessä. Suuri kiitos asiasta lankeaa venäläiselle miljardöörille Roman Abramovitsille, joka hankki seuran omistukseensa vuonna 2003. Sen jälkeen Abramovits on lapannut miljoonia uusien tähtipelaajien ostamiseen. Viime kaudella seura oli liigassa omistajan pettymykseksi toinen. Tulos oli niin huono, että valmentaja sai kenkää kauden päätteeksi. Valmentajan vaihdos auttoi ja tällä kaudella vaikuttaa melko varmalta, että Chelsea ottaa mestaruuspystin.

Rahan ihmeitä tekevään voimaan uskoivat myös ne sijoittajat, jotka ostivat valioliigassa vuosikausia keskikastissa majoilleen Wimbledon FC:n joukkueen. Ongelmana ostoksessa olivat fanit ja stadion. Fanit nyt vain sattuvat olemaan aika tavallista porukkaa ja stadionkin, Selhurst Park, joka jaettiin Crystal Palace'n kanssa, veti vain reilut 26 000 katsojaa. Niinpä omistajat päättivätkin muuttaa koko joukkueen uuteen, lähinnä varakkaille suunnattuun kaupunkiin nimeltä Milton Keynes. Ymmärrettävästi

fanit eivät pitäneet ajatuksesta kovinkaan paljon. Suuri vääräys kuitenkin toteutui ja joukkue pakkasi kamansa ja muutti toiselle paikkakunnalle.

Kannattajat eivät tästä lannistuneet vaan perustivat uuden seuran AFC Wimbledonin. Harmina tietenkin oli, että seuran oli aloitettava kipumisensa ylemmille sarjatasoille pohjimmaisesta mahdollisesta liigasta. Pelit uusi seura aloitti Lontoon paikallisliigassa kaudella 2002–2003. Ensimmäisenä kautenaan joukkue oli heti alimman sarjatason kärkikaartia. Nousemaan joukkue ei kuitenkaan vielä kyennyt. Seuraavalla kaudella tahti parani entisestään: kausi sujui täysin ilman tappioita ja tasapelejäkin sarakkeeseen merkittiin vain neljä. Nousu sarjaporrasta ylemmäksi tapahtui 27 pisteen erolla seuraavaan joukkueeseen. Maaleja kaudella joukkue latoi 180 kappaletta ja omiin kolahti 32 kertaa. Kuluvalle kaudella AFC johtaa tukevasti omaa sarjaansa ja vaikuttaisi siltä, että kannattajat voivat toisen ker-

ran peräkkäin juhlia nousua.

Kannattajien tuki uudelle joukkueelle on koko ajan ollut vankkumatonta. Sarjassa, jossa ottelut vetävät keskimäärin 50 tai 100 katsojaa, Wimbledonin katsojamäärät ovat tasaisesti olleet 3000 tienoilla. Myös seuran nettisivut kestävät vertailun jopa useimpien Valioliiga-joukkueiden kanssa. Sivut ovat hyvin selkeät ja kaiken oleellisen tiedon löytää nopeasti.

Miten sitten jakslee Milton Keynes? Joukkue taistelee tällä hetkellä putoamista vastaan entisessä kakkosdivarissa. Milton Keynes on tällä hetkellä ehkä Englannin tylsimpiä joukkueita. Kohtalo, jonka se varmasti ansaitsee. Nettiliigan Wimbledonin kannattajat kertovat juhlivansa joka kerta, kun Milton Keynes häviää. Jos joukkueet jatkavat samaa tahtia, tulee muutaman vuoden kuluttua peli, jossa ne kohtaavat. Tunnelma stadionilla tulee varmasti olemaan erityisen ”lämmän”.

SANTERI KONTINEN

Robots

Blue Sky/
20th Century Fox
Ääninä mm. Ewan McGregor, Halle Berry, Mel Brooks, Robin Williams

Insinööreille sopivia elokuvia on harvemmassa, mutta nyt tähän vaatimattomaan joukkoon on tullut yksi tarjokas lisää. Robots on teknisesti hieno elokuva täynnä pultteja, mutteireita, hammasrattaita ja jos jonkinlaisia hilavitkuttimia parhaassa 1950-luvun hengessä. Juoneltaan tämä varsin kaavanmukainen kasvutarina ei kovin kirkkaasti loista. Nykysuuntauksen mukaisesti animaation juoni on se riisikakun palanen, jolla huimista kamera-ajoista koostuvasta kuvauksesta ja viittauksia viljallaan olevasta dialogista leivottu cocktaileiväs toimitetaan katsojan nautittavaksi. Kikkailun ja ilotulituksen taustalla pyörivä pienen robotin suuri missio narskuikin välillä hampaissa, muttei häiritsevästi.

Jos juoni ei juuri puhuttele, mitä jää jäljelle? Hupia ja silmäniloa. Viimeksi menestysanimaatio Ice Agen puurtanut studio on pakannut parituntisen täyteen isompien ja pienempien sisäpiirien vitsejä, kieltämättä komeita näkymiä ja huulenhiettoa hyvinkin monenlaisten elokuvaklassikoiden suuntaan. Ilmiselvänä tavoitteena on saada aikuisetkin nauramaan lastenelokuvalle, ja ainakin omalla kohdallani siinä onnistuttiin. Elokuva vaatisi parikin katsomista ennen kuin suurimman osan heitoista ja vitseistä tajuaa. Epäilenpä että tulevaisuudessa DVD-versiota pysäytyskuvalla tarkastelemalla löytäisi vielä paljon lisää, jos niin viitseliääksi ryhtyisi. Tietokoneanimaatio taipuu erityisen hyvin robottien kekseliäästi ja ajoittain jopa kauniisti toteutetun konemailman kuvaamiseen, ja mieltä lämmittää myös elokuvan nostalginen fiftarityyli.

Robots ei tarjoa mitään elämää suurempaa, mutta pimeässä salissa on parin tunnin ajan kivaa. Harmittaa vain, ettei elokuvan IMAX-supertatteriversiota luultavasti tulla näkemään Suomessa, ellei Heurekan Verne-teatteri intoudu esittämään animaatioita. Elokuvasta kannattaa sen kielellisen iloitteluluonteeseen vuoksi ehdottomasti nähdä alkukielen versio – vähintäänkin jottei missaa James Earl Jonesin cameoesiintymistä.

JANNE KORHONEN

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

Haluatko kv-isohenkilöksi?

Palatko halusta päästä vihdoinkin käyttämään koulutunneilla harjoiteltuja kieliä? Kiinnostaisiko uusiin ihmisiin ja kulttuureihin tutustuminen? Oletko aina halunnut tietää, mitä kaikkea vaihto-opiskelijan elämässä voi sattua ja tapahtua?

Kaikki meistä eivät halua, ehdi tai muusta syystä kykene lähtemään ulkomaille, mutta onneksemme ulkomaat tulevat Suomeen ja vieläpä omaan kouluunne! Syksyllä saapuu Otaniemeen taas iso joukko innokkaita vaihtareita ympäri maailman opiskelamaan, ja tietysti tutustumaan teekkarikulttuuriimme. Nämä vaihtarit kaipaavat suomalaisten fuksien tavoin opastusta ja tukea seikkaillessaan koulumme sokkeloissa ja yrittäessään ymmärtää suomalaisen yhteiskunnan ihmeellisyyksiä.

Sinulle tarjotaankin nyt mahdollisuutta liittyä iloisten kansainvälisten teekkareiden joukkoon ryhtymällä kv-ISohenkilöksi! Saat ystäviä ja tuttavien eripuolilta maailmaa, tutustut samanhenkisiin opiskelutovereihisi ja kaikesta tästä hauskanpidosta palkintona tarjotaan vielä kieliopintoviikkoa.

Kiinnostuitko? Kv-isohenkilökoulutus järjestetään Rantsussa 19.4. klo 17 alkaen, eli sinun tarvitsee vain saapua paikalle vaimentamaan tiedonnälkäsi ja saamaan vastauksia mieltäsi askarruttaviin kysymyksiin.

Lisätietoja saa myös kv-isohenkilövastaava Lauralta: kv-isovastaava@tky.fi, sekä kv-sihteeriltä Millalta: milla.eronen@tky.fi

Wappu tulee tänäkin vuonna! Ja ohjelmaahan riittää:

Ti 26.4. Jäynien esittely klo 16.00, Äpygaala klo 18.00, merkkimyynti klo 12–15

Ke 27.4. Hitsin isot sitsit eli HITSIT klo 15.00, merkkimyynti 12–15, museoesittely 12–15

To 28.4. TKY–KY-köyden veto klo 17

Pe 29.4. NättiJussi (Otaniemen vahvin teekkari) klo 14.00. Yöjäynän alkupamaus Alvarin aukiolla klo 21.30, HulluJussi (Otaniemen kahjoin teekkariporukka) alkupamauksen jälkeen n. klo 22.00, Pelmun bändifestarit Smökissä klo 22

La 30.4. Wappuriehnan julistus klo 14.00, rekka-autokulkue Mantalle klo 15.30, Mantan lakitus klo 18.00, Wappubileet klo 20.00

Su 1.5. Sillis Ullanlinnanmäellä, Waputin klo 17.00

Muutatko pois kisakylätaloista ennen 1.7.?

Jos muutat pois kesän kisakylään kuuluvasta talosta väliaikaisesti kesän ajaksi ennen 1.7.2005, ota pikimmiten yhteyttä TKY:n asuntotoimistoon. Kerro lähtöpäiväsi, niin saat lisätietoa siitä, miten muutto on hoidettava. Ennen kesää esim. kesätöiden takia väliaikaisesti pois muuttaville on tarjolla muuttolaatikoita 20.4. alkaen, tarvittaessa aikaisemminkin. Tämä koskee siis ainoastaan niitä henkilöitä, jotka jättävät huonekalunsa asuntoon ja palaavat kylään kisojen jälkeen. Viralliset muutto-ohjeet jaetaan asukkailla huhtikuun alussa. Yhteystiedot: Leena Ylihönkaluoma, puh. 468 2118, asuntotoimisto@tky.fi

Tule tekemään WAPPU-bileitä 30.4.2005!

Wappu tulee, ja niin tulevat myös wapun parhaat bileet Dipolissa. Bileet kuitenkin tarvitsevat tekijänsä, eli juuri sinut! Viikon rankan juhlinnan jälkeen on hyvä pitää välipäivä, ja rauhoittua yhdeksi illaksi tekemään wapun upeimpia juhlia.

Apua tarvitaan sekä roudauksessa että järjestyksenvalvonnassa; JV-korttia tai aiempaa kokemusta ei tarvita sillä ennen bileitä järjestetään työntekijöille koulutus. Lisäksi jokaisen vapaaehtoisen tehtäväksi tulee pari lipunmyyntivuoroa.

Vapaaehtoiset palkitaan sillisevään varustetulla wappukorilla, jonka turvin jaksaa taatusti nauttia Ulliksesta seuraavana päivänä. Saat myös nauttia juhlatunnelmasta aivan ilmaiseksi, ja illan päätteeksi rentoudutaan järjestäjien omilla jatkoilla. Lisäksi kaksissa Dipolibileissä työskennelleet ovat oikeutettuja käyttämään juhlatuomikunnan vaaleanpunaista nyöriä.

Ilmoittaudu mukaan lähettämällä yhteystietosi sähköpostitse wapputirehtöörille (eeva.myller@tky.fi). Lisätietoja saa samasta osoitteesta.

Wappubileet Dipolissa 30.4. klo 20

Mitä olisi wappu ilman legendaarisia Dipolin wappubileitä? Mukana Scandinavian Music Group, Sadetanssi, Polirytmi Entropy ja RWBK. Lisäksi PELMU-lavalla on ohjelmaa koko illan. Happy hour Keltussa klo 20–21, 2,50 e/tuoppi

Lipunmyynti 18.4. alkaen TKK: n pääaulasta ja Äpy-kontista 10 e, Tiketistä 11,20 e.

Fuksi, muistathan erityisesti nämä:

Fuksispeksit, Dipoli 29.4. klo 18–21

Yöjäynän alkupamaus Alvarin aukio 29.4. klo 21.30

Teekkarilakkien jako Amfi 30.4. klo 8–12

Polyteekkari

Polyteekkari on TKY:n julkaisema sitoutumaton opiskelijalehti.

Lehti ilmestyy Otaniemen alueella lukukausien aikana joka toinen viikko.

Haetaan TOIMITTAJIA JA TAITTAJAA

Polyteekkari-lehti hakee kahta toimittajaa ja yhtä taittajaa osa-aikaiseen työsuhteeseen 15.8.2005–15.5.2006 väliseksi ajaksi.

TOIMITTAJILLA tehtäviin kuuluu ideoida ja kirjoittaa kaksi isompaa tai neljä pienempää juttua jokaiseen lukuvuoden aikana ilmestyvään 17 lehteen. Lisäksi tehtäviin kuuluu vastata lehden juttujen oikoluvusta tai vaihtoehtoisesti kotisivujen päivityksestä. Työstä maksetaan 450 euroa kuussa.

Toivomme hakijoilta vaihtoehtoisesti joko täydellistä suomen kielen taitoa, tai html-kielen auttavaa osaamista. Lisäksi arvostamme juttujen ideointikykyä ja valokuvaustaitoa.

Joustava työ sopii erinomaisesti opiskelijalle. Nyt haettavien toimittajien lisäksi myös lehden nykyinen toimittaja jatkaa tehtävässä.

LEHDEN TAITTAJA vastaa itsenäisesti joko 16- tai 20-sivuisen lehden taittamisesta, kuvien käsittelystä ja PDF-tiedostojen valmistuksesta.

Arvostamme alan työkokemusta, kykyä omatoimiseen työskentelyyn ja graafista sekä teknistä osaamista. Piirustustaidosta lisäpointseja. Käytämme Adoben ohjelmien uusimpia versioita.

Työstä maksetaan 600 euroa kuussa.

LISÄTIETOJA: Mikko.Arvinen@polyteekkari.fi. Hakemukset liitteineen 26.4. mennessä osoitteeseen TKY/Polyteekkari, Otakaari 11, 02150 Espoo. Hakemuksia ei palauteta.

OUBS
www.oubs.fi

ERILAINEN TYÖPAIKKA

Otaniemi Underground Broadcasting System on Suomen ainoa opiskelijoiden ylläpitämä TV-asema. Lähetykset näkyvät Otaniemen teekkarikylässä sekä webissä.

Haemme ensi toimikaudeksi (1.9.2005–31.5.2006) päätoimittajaa, neljää toimittajaa ja kahta teknikkoa.

OUBS-kokemus on puolipäiväinen, ja siitä maksetaan palkkaa. Päätoimittajan kuukausipalkka on 483€, toimittajien ja teknikoiden palkka 380€. Työ OUBS:ssa alkaa 1.9.2005 ja toimikausi kestää 31.5.2006 saakka. Täksi ajaksi solmitaan työsopimus, jossa edellytetään asunnon vuokraamista yhdestä maailman ainutlaatuisimmasta solusta. Hakuaika päättyy 22.4., päätoimittajan osalta jo 15.4. Haku on kaikille avoin.

Avoimet hakemukset voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen oubs-haku@tky.hut.fi

Lisätietoja antaa päätoimittaja Jaakko Siiskonen, 050-567 9736

Lähetäkää vapputapahtumat erikseen maanantaihin 18.4. mennessä osoitteeseen erika.eerola@polyteekkari.fi!

TAPAHTUMAKALENTERI

Killat ja yhdistykset! Toimittakaa tiedot ajan-kohtaisista tapahtumistanne viimeistään 7 päivää ennen lehden ilmestymistä osoitteeseen: toimitus@polyteekkari.fi. Otsikosta on hyvä ilmetä, että materiaali on tarkoitettu tälle palstalle. Tapahtumia voi esitellä lyhyesti, liittää mukaan myös yhteystiedot.

KILLAT

Athene

Pe 15.4. Phuksijäynä, Rantsu, maailma. Yhteinen Prodekon kanssa. Jatkot Rantsulla.
Ma 25.4. Wappusitsit, Smökki + Gorsu. Wappuviikko käyntiin.

Automaatio- ja systeemitekniikan kiltta

15.4. Tyttöjen saunailta, 3A:n katosauna.
15.4. Miestensauna, Heinävaara.
21.4. Opintokeskustelua, TU2 + Gorsu. Osaston ja opiskelijoiden välistä vapaamuotoista keskustelua.
25.4. Wappusitsit, OK20.
26.4. Kaupunkisuunnistus TYT:n kanssa, Itäinen satamakaupunki.
27.4. Kiltapäivä, Korkeasaari + Luukki.
28.4. Konttauskauden avajaiset, Kaisa- ja Otaniemi. Päivällä teologien kanssa pesistä, illalla hengailaan TuAS-talon takapihalla.

Koneinsinööri-kilta

To 21.4. Kiltakunnan kokous, K228.
Ke 4.5. Jätskibileet, Museo.
Pe 6.5. ISOjen aloitussauna, OK20.
Ti 13.5. Lakkisitsit, Akvaario.

Maanmittarikilta

14.4. VK-kyökkä.
29.4. Kiltapäiväkänni.
30.4. Haamupala.

Prodeko

15.4. Fuksijäynä.
17.–23.4. Vesiviikko, jota ainakin PoRa viettää.
18.4. PoRa: Vichykimble JA:n saunalla.
20.4. PoRa: Pelailua Alvarilla.

22.4. PoRa: biljardi- ja shakkiturnauksen finaalit kiltiksellä.
23.4. PoRa: seinälaskeutuminen ja Vesiviikon päätössauna OK20.
27.4. Wappuexcu.
27.4. PoRa: 3000m vesiesteet, Otaniemmen urheilukentällä.
28.4. Wappusitsit.

Puunjalostajakilta

15.4. Leffailta Sik:n kanssa.
18.4. Fuksiexcu.
21.4. Kuukausikokous PI klo 16.15.
25.4. KCL excu.
28.4. Verla.
30.4. WAPPU!!!

Sähköinsinööri-kilta

Pe 15.4. Suuntoexcu klo 12:00, LAN-Party (Sähköosasto) 19:00.
Ma 18.4. Lauluilta (Rantsu) 18:00.
La 23.4. Wanhojen Wappusitsit (Smökki) klo 19:00.
To 28.4. Fuksien Wappusitsit (Smökki) klo 19:00.
To 28.4. < piip > klo 23:45.

Vuorimieskilta

14.4. Kyökkää mittareiden kanssa, Alvarin aukio + Gorsu.
15.4. Nuorten ekskursio Nurmijärvelle Sarlin Oy:hyn, matkaan lähdetään kello 11.00 osastomme edestä.
18.4. Vanhojen ekskursio Poriin Stenalle, matkaan klo 9.00 osastomme edestä.
27.4. Lauluilta klo 18:00, 3A:n sit-

YHDISTYKSET

AEGEE

14.4. AEGEE's Birthday Party at KY (Pohj. Rautatiekatu 21B) at 8p.m.
Summer Universities 2005
27.4. Information evening at KY at 6 o'clock. www.aegee.org/events

Akateeminen jaloviinaseura

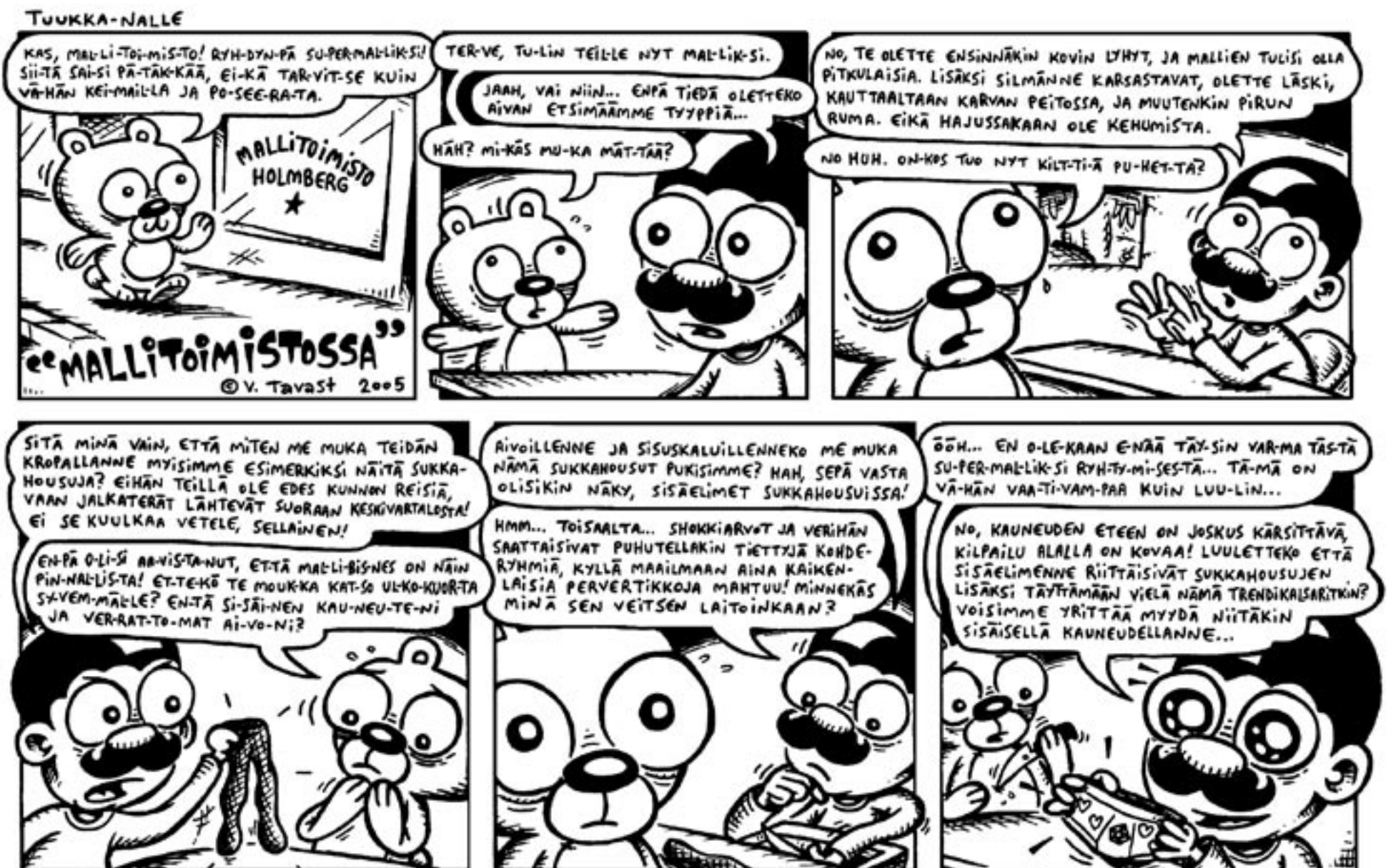
Ekskursio 23.4. Riihimäen lasimuseoon, jossa on mm. keskiaikaisen lasin näyttely (opiskelijaliput 3,50). Lisäksi tsekataan Metsästysmuseo ja nautitaan piknik luonnon helmassa. Lähtö Helsingin Rautatieasemalta noin klo 10, paluu noin klo 18. Juna- ja museoliput jokainen ostaa itse. Ilmoittaudu: www.tky.hut.fi/~jallu

MC Mökä

Pe 6.5. Vanhalla Ylioppilastalolla Helsingissä järjestetään MC Mökän ja HYRMYN yhteistyönä keikkatapahtuma. Esiintyjinä Metsätöll, In-somnium ja Swallow The Sun.
Pe 27.5. Saunailta klo 19, gorsu.
Pe-ma 15.–18.7. Tuska-roudaus. Mökäläiset roudaavat tuska-festareilla, palkkiona päivän työstä rahaa kerhon toimintaan ja 3 päivän festarilippu. Halukkaaksi voi ilmoittautua osoitteeseen juha.karjalainen@hut.fi päivätoivomuksen kera.

Elokvakerho Montaasi

Dipolin auditoriossa esitetään tiistaina 26.4. klo 18. jännityselokuva Vares (2004). Kutsuvieraaksi paikalle saapuvat elokuvan ohjaaja Aleksi Mäkelä sekä näyttelijät Juha Veijonen ja Kari Hietalahti. Näytöksen jälkeen paneelikeskustelu, jossa vieraat vastaavat kysymyksiin elokuvanteosta. Vapaa pääsy.

KE 13.4.	ALVARI Kalapuikot (l), yrtti-kermaviilikastiketta (vl,g) Jauheliha-makaronipataa (l,vr) Juurespihvit (l), yrtti-kermaviilikastiketta (vl,g) Kaura-omenapaistos	DIPOLI/LAFKA Grillattua tomaattikalaa juustokastikkeella (vl) Paistettua nuudelia ja kasviksia (l,veg) Lihakeittoa (l,g) Pepperoni-pastasalaattia À la carte: Kalkkunapihvi	SERVIN MÖKKI PERUNASOSE KAIKKIIN ANNOKSIIN (pyydä l) Jauhelihipihvi pippurikastikkeella (vl, pyydä l) Juureshöystö (l,g,k,ve) + Riistakäristystä puolukalla + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (paprika, sipuli, cheddar)	TUAS-TALO Juusto-sipuliseitä, perunaa Kasvisbolognesea, pasta Lihakeittoa Naudanlihapiizza Katkarapusalaattia À la carte: Broilerinleike	TÄFFÄ À la carte: Grillipihvi JAUHELIHAKASTIKE JA SPAGETTI (l) Kermanen basilikakastike (vl) Porkkanakeitto (vl)
TO 14.4.	Lihaa ja juureksia kastikkeessa (l,vr) Juusto-sipuliseitä (l,vr), keitettyjä perunoita Minimaissi-suolapähkinärisottoa (l,g) À la carte: Porsaan lehtipihvi (l,g), kermaperunoita Aprikoosiriisi (vl)	Curry-kanapataa (vl) Feta-tomaattipastaa (vl) Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla Tonnikalasalaattia	Hernekeittoa (l,g), köyhäritari hillolla ja kermavaahdolla (vl, pyydä l,g) Kasvishernekeittoa (l,g,k,ve), köyhäritari hillolla ja kermavaahdolla (vl,k, pyydä l,g,ve) + Broilerleike tropicana-dipillä (vl) + Kana-pekonipizza + Kasvispizza (aurinkotomaatti, parsa, paprika)	Broileri-juustokastiketta, riisi Merimiesvuokaa porsaasta Tomaattikeittoa Uniperuna, metsäsienitäyte Fetasalaattia À la carte: Sveitsinleike	À la carte: Lehtipihvi RIISTAKÄRISTYS, PERUNASOSE JA PUOLUKKAA UUNIKIRJOLOHI Kasvispaistos Pinaattikeitto ja 1/2 muna
PE 15.4.	Makkara-perunapannua (l,g), paistettu muna Kana-kasvisgratinia (vl), riisiä Pinaattiohukaisia (l), puolukkaa Pähkinävahtoa	Jauhelihipihvejä kermakastikkeella (vl) Kasvis-soijapyttiipannua (ilman kastiketta l,g,veg) Kermaista ahvenkeittoa (vl,g) Nuudeli-kanasalaattia À la carte: Paistettua lohta	Salamipastaa (l,v, pyydä g) Juustoista kasvispastaa (l,k, pyydä ve) + Kebabpizza + Kasvispizza (papu, sipuli, aura)	Nakkikastiketta, perunaa Pinaattiohukaiset, perunaa Peruna-purjosekeittoa Kanatortillat Kasvisalaatti À la carte: Savustettua kirjolohta	KALKKUNALEIKE GORDON BLEU -aurinkoinen kastike Selleripihvit Katkarapukeitto (vl)
MA 18.4.	Jauhelihawokkia (l,g,vr) Valkosipulinen broilerinkoipi (l,g), currykastiketta Papu-herkkusienihöystöä, jogurttia (g,vr) Suklaakiisseliä (vl)	Unimakkaraa viherpippuri-juustokastikkeella (vl) Kasvispihvit (vl) Kylmäsavulohikeittoa (vl,g) Meksikolaista salaattia	SYDÄNVIKKO Sydänviikon Omenaista yrtti-broileria (vl,g) Kinkkukiusausta (vl,g) Kasvispataa (l,g,k,ve) + Kana-aurapizza + Kasvispizza (herkkusieni, tomaatti, aura)	Sianlihakastiketta, perunaa Valkosipulinen broilerkoipi, riisi Curry-porkkanasosekeittoa Naudanlihapiitaleipä Juustosalaattia À la carte: Porsaan yrttiflettä	PARILOIDUT JAUHELIHAMEDALJONGIT, HOVIMESTARINKASTIKE Punajuuripihvit Keltainen kevätkitto (vl)
TI 19.4.	Siskonmakkarakeittoa (l,g), leipää Naudanlihaa smetanakastikkeessa (vl), riisiä Ratatouillea (l,g,vr), riisiä À la carte: Lohileike (l), tartar-kastiketta Aprikoosirahkaa (vl)	Lihapyöryköitä rosmariinikastikkeessa (vl) Ohrapuuroa mansikkakeitolla (vl) Meksikolaista kanakeittoa (l,g) Äyriäissalaattia	Liha-papupataa Sydänviikon juusto-punajuuririsottoa (vl,g, pyydä l,ve) + Porsaanleikettä ananassalsalla (l) + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (parsa, aurinkotomaatti, paprika)	Jauhelihaalusikastiketta, pasta Kasvis-perunapannua Siskonmakkarakeittoa Metwursti-sipulipizzaa Broiler-caesarsalaattia À la carte: Lohileike, tartarkastiketta	À la carte: Lehtipihvi BROILERIA JA YRTTIOMENAKASTIKE Kasvimunakasrulla (vl) Paprikalohikeitto (l,g)
KE 20.4.	SYDÄNVIKKO-teema Omenaista rosépippuripossua (vl), riisiä Saariston kalavuokaa (vl), keitettyä perunaa Kasvispihvit (vl), sitruuna-ruohosipulikastiketta, perunasosetta Mustikka-jogurttimoussea	Mantelikalaa tzatziki-kastikkeella (vl) Tuoretomaatti-fetapastakastiketta (vl) Frikadellikeittoa (l) Mozzarellasalaattia À la carte: Porsaanpaistia dijon-sinappikastikkeella	PERUNASOSE KAIKKIIN ANNOKSIIN (pyydä l) Nakkikastiketta (l) Sydänviikon puolukkaista lihapataa (l,g) Kalaleikettä kermaviilikastikkeella (vl) + Kinkku-ananaspizza + Kasvispizza (paprika, sipuli, kapris)	Kanaa sitruunakastikkeessa, riisiä Tomaattisilakoita, perunaa Kukkakaalisosekeittoa Jauheliha Tex-Mex -tortillat Bratwurstisalaatti À la carte: Grillipihvi, lohkoperunaa	À la carte: Grillipihvi JAUHELIHAKASTIKE JA SPAGETTI (l) Juustovihanneskastike Minestronekeitto (l)
TO 21.4.	SYDÄNVIKKO-teema Yrtti-broilerikastiketta (vl,g), pastaa Lihamureketta (l), tomaatti-juureshöystöä Juusto-punajuuririsottoa (vl) Mehevä porkkana-omenapiiras (vl)	Grillattua broileria tartar-kastikkeella (vl) Auringonkansiemen-kasvisrisottoa (l,veg) Hernekeittoa ja pannukakkua Savupallas-salaattia	Hernekeittoa (l,g), pannukakkua hillolla (pyydä l,g) Kasvishernekeittoa (l,g,k,ve), pannukakkua hillolla (k, pyydä l,g,ve) Uunibroileria juustokastikkeella (l) + Kebabpizza + Kasvispizza (soija, sipuli, tomaatti)	Unimakkaraa juustotäytteellä, perunaa Porsasta ja kasviksia kiinalaisittain Kolmen sipulin keittoa Tofu-kasviswrap Paahtopaistisalaattia À la carte: Pariloitua kalkkunapihviä	À la carte: Sipulipihvi KEBAB JA RIISI GARBONARA-KALAVUOKA Punajuuri-juustorisotto (l,g) Purjo-perunakeitto (vl)
PE 22.4.	Liha-makaronilaatikka (vl) Tomaattista kalkkunakastiketta (vl,g), riisiä Kesäkurpitsapannua (g,vr) Hedelmäsalaattia	Kebab (vl,g) Kasviskroketteja (l,veg) Savuporkeittoa (vl) Juustosalaattia À la carte: Paistettua kampelaa	Jauhelihaspagettia juustoraasteella (l,v) Aura-kasvispastaa (vl,k, pyydä l,ve) + Katkarapu-nuudeliwokkia (l,v) + Kinkku-herkkusienipizza + Kasvispizza (aura, feta, cheddar)	Lihamakaronilaatikka Kasvispihviä, perunaa, kermaviilikastiketta Portugalilainen makkarakeitto Feta-tomaattipizzaa Savukirjolahisalaattia À la carte: Porsaanleike, juustoperunaa	PORSAANLEIKE, TOMAATTI-JUURESHÖYSTÖ, PERUNASOSE Kasvispihvit, tomaattijuureshöystö Porkkanasosekeitto (vl)
MA 25.4.	Broilerpyöryköitä (l), currykastiketta (vl) Tonnikalatortillat (l), kurkku-ananassalsaa (l,g) Peruna-juustopihvit (vl), kesäkurpitsamuhennosta (l,g) Minttu-suklaavaahtoa (vl)	Broilerleikkeet timjamikastikkeella (vl) Linssi-kasvispataa (l,g) Nakkikeittoa (l,g) Välimeren tonnikalasalaattia	Jauhelihalasagnettea (vl,v, pyydä l) Kasvislasagnettea (vl,v, pyydä l,ve) + Broileri-cashewpähkinäwokkia (l,g) + Jauheliha-ananaspizza + Kasvispizza (paprika, sipuli, jalapeno)	Chili con carnea, riisiä Broileripyöryköitä, currykastiketta Parsakaalikeittoa Tonnikalatortillat Hedelmäinen juustosalaatti À la carte: porsaan grillipihvi	À la carte: Porsaannoisetit ja kermaperunat KINKKUPIZZAA Feta-parsakaalipaistos (vl) Kalakeitto (l,g)
TI 26.4.	Paistettuja silakoita (l), perunasosetta (vl,g) Kanaa kermakastikkeessa (vl) Parsakaali-tomaattipastaa (vr) Aprikoosikiisseliä (vl)	Parsakaali-juustokalaa (vl) Tortellonit tuorejuusto-täytteellä (vl) Bortskeittoa (l,g) Broiler couscous -salaattia	Jauheliha-perunasoselaatikka Kasvisrisottoa (l,g,k,ve) + Porsaanleikettä juusto-pippurikastikkeella (l) + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (herkkusieni, oliivi, paprika)	Paistettua seitä, tilli-kermaviilikastiketta Kanaa kermakastikkeessa, riisiä Kasvis-borssikeittoa, smetanaa Meksikolainen jauheliwrap Kasvis-caesarsalaattia À la carte: Pippuripihvi	À la carte: Wieninleike ITÄMAISTA KANAPATAA (l) Kasviswok (l,g) Makkarakeitto (l)

VIIKONLOPPUNA AVOINNA ON

DIPOLI
BUFFET AVOINNA
lauantaisin klo 11.30–15.00
(viimeisen kerran auki tänä
keväänä 23.4.).

JA SERVIN MÖKKI

SERVIN MÖKKI
La 16.4.
Possunpihvi sienikastikkeella (vl, pyydä l)
Kasviskroketit sienikastikkeella (vl,k, pyydä l,ve)
Pinaattiohukaisia puolukalla (l,k)
+ Kinkku-ananaspizza
+ Kasvispizza (tomaatti, soija, sipuli)

Su 17.4.
Aurinkoinen
apelsiinibroileripata (vl,g, pyydä l)
Repeat kalapalat
pinaattikastikkeella (vl)
Kasvishöystö (l,g,k,ve,v)
+ Salami-ananaspizza
+ Kasvispizza (herkkusieni, paprika, feta)

La 23.4.
Broileripyöryköitä chilidipillä (vl)
Kasvispyöryköitä chilidipillä (vl,k, pyydä l,g,ve)
Kinkkurisottoa (l,g,v)
+ Jauheliha-pekonipizza
+ Kasvispizza (herkkusieni, paprika, jalapeno)

Su 24.4.
Itämaista possupataa (l,g,v)
Kasviswokkia (l,g,k,ve)
Kalaleikettä
kermaviilikastikkeella (vl)
+ Salami-ananaspizza
+ Kasvispizza (papu, paprika, cheddar)